UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $4.00
Окреме число: 10 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

1867 1967

8
ЧЕРВНЯ, 1967
Число
No. 23
тижневик "УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
Рік XXXIX Vol. XXXIX
JUNE 8, 1967

Гарматня куля ушкодила церкву в Єрусалимі

Під час гарматньої перестрілки в Єрусалимі між ізраїльською і йорданською артилерією одна куля впала на католицьку церкву Успення Пр. Д. М. і знищила її верх. Невідомо, чи також ушкодила церкву внутрі.

Церква побудована на місці, де, згідно з переданням, був гріб Пресв. Діви Марії, напроти місця Тайної Вечері.

Тисячі втекли перед лісовою пожежею

2,500 осіб втекло з онтерійського містечка Сіюкс Лукавт, загроженого лісовою пожежею, до містечка Драйден і до Порт Артур. Драйден є 80 миль, Порт Артур 170 миль від Сіюкс Лукавт.

Лісова пожежа посувається у сторону Сіюкс Лукавт на 10-милевому фронті і в неділю була віддалена від міста дві милі. Вогонь роздмухали сильні вітри.

В Сіюкс Лукаат є великі тартаки й фабрика паперу.

Нове відзначення інж. В. Мацькова

інж. В. Мацьків

Володимира Мацькова, директора відділу досліджувань і розвитку, Шерріт Гордон Майнс Лтд., у Форт Саскачевані, вибрано лектором Канадського Хемічного Інституту на 1967 рік.

Це найвище відзначення в ділянці канадської хемічної інженерії.

Інж. Мацьків буде мати доповідь на 17-ій конференції канадської хемічної інженерії в Наягара Фалс, від 16 - 18 жовтня.

ЗДА УСУНУЛИ 10.000 НЕПЕВНИХ

Стосуючи дуже гостру контролю, американське міністерство оборони перенесло від 1962 р. до інших зайнять понад 10,000 осіб, яких визнано непевними на службі біля атомової зброї.

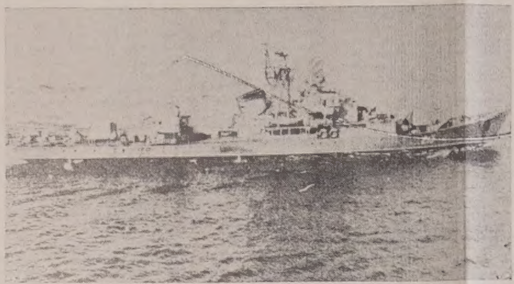

СОВЕТСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ НА СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ — Гелікоптер американської воєнної фльоти взяв цю знимку з советського протиторпедовця, який стежить за кораблями американської фльоти на Середземному морі.

$740 МІЛЬЙОНІВ НЕДОБОРУ В НОВОМУ БЮДЖЕТІ

Міністер фінансів Шарп вніс на обговорення парляменту державний бюджет на 1967-68 рік, в якому є такі замітні точки:

Міністер відмовився підвищити податки, особисто прибутковий і корпораційний — як частинний лік проти інфляції в часі росту цін. Шарп розраховує що господарство Канади само сповільнить надто великий розмах, бодай дещо.

Уряд постарався знизити кошти ліків, тому скасує 12%-ий федеральний податок від продажу. Він також обмежив протекційний закон, вимірений проти цін імпортованих ліків, і водночас знизив мито на імпортовані ліки на 25 проц. Міністер висловив надію, що ця знижка цін прийде покупцям. Однак вона увійде в силу від жовтня, щоб гуртівники й аптики мали час випродати товар, куплений по вищій ціні.

Міністер рішив знизити кошти продукції й тому скасував 6%-ий податок на виробничих машинах.

Обіцяв звільнити від мита довіз маргарини спеціяльного роду та подібних замісників масла.

Міністер також заповів часовий зріст числа безробітних.

Скритикував бизнес, що використовує свою силу на ринку на те, щоб підвищувати ціни, як також скритикував юнії, які вживають сили в переговорах за підвишку платень.

Цікавим місцем в бюджетові промові була замітка міністра про невгамовну звичку уряду гойно витрачати гроші. Відколи уряд прийшов до влади при році тому, федеральні витрати зросли на $3,115,000,000. — із $6,585,000,000 за фіскальний рік по кінець березня 1963 року на $9,700,000,000 в новому фіскальному році. Шарп признався відверто, що він мав клопім скласти листу витрат, бо його кабінетні колеги не проявили стриму в програмах своїх витрат.

В бюджеті намічено $9,700,000,000 витрат і $8,960,000,000 прибутків. Як міністер думає покрити недобір? В бюджеті нема підвишки податків. Він сподівається, що господарський видобуток в році принесе вищі прибутки, які покриють принаймні частину недобору. А коли ні, то уряд затягне нову позику, або збільшить випуск паперових грошей, чим ще більше збільшить інфляцію. Шарп є прихильником «поміркованої» інфляції. А тим часом мусить покрити недобір за минулий рік в сумі $428 мільйонів.

Провідники опозиційних партій критикують лібіральну адміністрацію за те, що уряд не зменшив своїх витрат і не робить нічого, щоб підігнати сповільну господарську діяльність. Шарп, навпаки, хоче сповільнити її й мати під контролею.

Гостра критика бюджету

Урядові кола в Оттаві збентежені гострою критикою бюджету Шарпа збоку бизнесових груп. Уряд сподівався дуже поширеної втіхи і загального признання, що скасував 12%-ий податок від ліків і 6%-ий податок від машин. Він, щоправда, сподівався легкої критики тому, що збільшив витрати уряду й намітив $740,000,000 недобору. Однак не сподівався аж такої гострої критики рекордово дефіцитного бюджету, не лише збоку політичної опозиції в парляменті, але передусім збоку бизнесових груп.

Міністер фінансів набожно напоминає бизнес і юнії, щоб не підносили цін і не вимагали вищих платень для робітників, але самий уряд кидає грішми і є головним виновником інфляції з її наслідками.

Фабриканти ліків задоволені, що уряд скасував 12% податку від ліків, однак С. Тирнер, екзекутивний директор Т-ва онтерійських аптикарів остеріг, що консументи не можуть сподіватися 12%-ого заощадження на ліках.

Зв'язалася з ворогами

Сталінова дочка Светляна зв'язалася з ворогами Советського Союзу в Злучених Державах, сказала Москва.

Це перший прилюдний напад на неї, відколи відмовилася вернутись до СССР з відвидин в Індії.

Напад на Светляну зробив письменник Михаїл Шолохов на сесії крайового конгресу советських письменників у Москві, очевидно не з власного почину.

Гостріше напала на Светлану "Комсомольская правда". Вона написала, що Светлана Аллилуєва почувається у ЗДА "нещасливо як в'язень".

НІКЛЕВІ "ДАЙМИ" І "КВОДРИ"

Міністер фінансів Шарп сказав, що доручено монетарні перейти на виріб 10 і 25-центових монет з ніклю, бо міжнародні ціни срібла високі.

Ніклеві монети — 10, 25 і 50-центові появляться в 1968 році. Тільки доляри будуть срібні.

Де-Голь невтральний

Французький президент де-Голь не хоче стати ні по стороні арабській, ні жидівській в теперішній кризі на Середньому Сході. В обережній заяві, яку відчитано кореспондентам, де-Голь остеріг, що нікотра із сторін, що перша пічне війну, не буде мати одобрення ні підтримки Франції.

Де-Голь також сказав, що Франція "важає, що кожна з держав має право жити". Ці слова відносяться до Ізраїлю, яких араби хочуть знищити.

Війна на Середньому Сході

Ізраїль переможцем на всіх фронтах

У понеділок, 5 червня, почалася війна між Ізраїлем і його арабськими сусідами, третя на протязі 20 років. Відразу спалахнули сильні бої повітряні і на землі, бо вже перші дні можуть вирішити вислід війни.

Генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тан сказав, що прямо неможливо сказати, котра сторона є відповідальна за початок війни.

Якщо початок війни був старанно обдуманою акцією, то ініціятива могла бути тільки ділом Ізраїлю. Ізраїль, на якого Насер видав смертний присуд і заповів, що три мільйони жидів "зіпхне в море", не міг мати іншого виходу, як боротися розумною тактикою: взяти ініціятиву до своїх рук.

Єгипет, після невдач на фронті, винує Ізраїль, що він перший напав на нього.

ІЗРАЇЛЬ ПРО СВОЇ ПЕРЕМОГИ

Хоч перші вістки з фронту недокладні, то все ж виглядає, що Ізраїль виборов початкову, велику перемогу в боротьбі з арабами.

Ізраїльська армія прорвалася в південному кінці приморської смуги Ґаза, зайняла місто Кган Юніс над морем, відрізала відворот тисячам ворожого війська і "пом'якшує" його, щоб здалося в полон. Новіша вістка каже, що ізраїльське військо зайняло цілу смугу з містом Ґаза.

З Ґази ізраїльська армія увійшла в Синай. Скрайнє праве крило зайняло важливе місто Ел Аріш над морем, де була повітряна база Насера. Ел Аріш є 40 миль на захід від єгипетсько-ізраїльського кордону і 90 миль на схід від Суезу. Тим самим шляхом ішли ізраїльтяни у війні в 1956 р. Праве крило армії відкинуло египтян на 50-милевому фронті, на південь від Ґази, й посувається на захід до Суезького каналу.

Ген. Год, командант повітряних сил Ізраїлю сказав, що його ескадрилі зістрілили або на землі знищили 374 арабські літаки: египетські 300, сирійські 54 і йорданські 24. Ізраїль втратив 19 літаків. А ген. Моше Даян, міністер оборони сказав, що ізраїльські повітряні сили здобули повітряну перемогу в одному дні. Ізраїль має повну перемогу в повітрі над арабськими державами. Ізраїльські літаки, на землі і в повітрі, понесли війну до Йордану, Сирії і іраку. Скинули бомби над Каїром, Суезом, столицею Сирії Дамаском і столицею Йорданії.

Ізраїльська армія — сказав шеф штабу Рабін — взяла велике число єгиптян у полон, здобула багато зброї, гармат і танків.

ІЗРАЇЛЬСЬКЕ ВІЙСЬКО ЗАЙНЯЛО ЄРУСАЛИМ

На східному фронті, ізраїльське військо здобуло йорданську частину Єрусалиму і декілька сіл на схід і північний схід від міста.

Єрусалим був поділений. Ізраїль має новітню частину міста, а старий Єрусалим належав до йорданського королівства.

Ген. Гертцог натякнув у радіо, що Ізраїль буде домагатися Палестини по західний берег ріки Йордан. Ізраїль уважає Йордан природною границею.

ЄГИПЕТ ЗАМКНУВ СУЕЗЬКИЙ КАНАЛ

Єгипет у вівторок замкнув Суезький канал. Радіо в Каїрі сказало, що канал замкнено, бо ізраїльські літаки скидають бомби на кораблі в каналі. Правдива причина та, що Насер не хоче перепустити американських і британських кораблів.

Ген. Моше Даян, вожд ізраїльської армії, яка виборола перемогу над египетською армією на Синаї в 1956 р., тепер іменований міністром оборони.

Щоб виправдати невдачі на фронті, каїрське радіо сказало, що американські і британські літаки помагали ізраїльським військам.

Злучені Держави і Британія з обуренням відкинули брехливий наклеп Насера.

СССР зажадав, щоб Ізраїль припинив війну

Советський уряд натаврував ізраїльську "агресію" на Середньому Сході і зажадав, щоб Ізраїль негайно і безумовно припинив мілітарну акцію проти Єгипту, Сирії, Йордану та інших арабських держав, та вивів свою армію поза лінію перемир'я.

Советський уряд "застеріг собі право поробити всі кроки, які були б конечні в даній ситуації".

Москва сказала, що Об'єднані Нації мусять виконати свій обов'язок — осудити акцію Ізраїлю і швидко постаратися привернути мир на Середньому Сході.

Росія заохотила Насера до війни проти Ізраїлю й дала йому допомогу. Коли ж війна пішла не так, як бажалося, Москва шукає іншого виходу.

Росія відмовляє помочі арабам

У вівторок, коли був відомий погром арабських збройних сил, СССР змінив свою лінію з войовничої на поміркованy. Після конференції советського амбасадора в ОН з американським СССР заявився за резолюцією для перемир'я, яку Рада Безпеки прийняла одноголосно. СССР прийняв мовчки обвинувачення Насера, що американські і британські літаки помагали Ізраїлеві в боях з арабами.

"Думаю, що є тісна співпраця між ЗДА і СССР" — сказав американський сенатор Менсфілд після розмови з през. Джансоном.

Арабам не вдалося вплутати у війну ЗДА і СССР за Середній Схід.

Відшкодування за сконфісковане майно

Канадський і чехословацький уряди згодилися почати переговори в справі націоналізації або якоїсь іншої конфіскати майна канадських громадян чехословацьким урядом. Іде про одноразове грошове відшкодування для тих, що потерпіли.

Канадці, що мають такі претенсії, повинні зголосити їх з докладними подробицями до департаменту закордонних справ в Оттаві перед днем 1 вересня 1967 року. На бажання департамент подасть докладні інформації з формулярами (формами) та інструкціями, як поступити. Особи, що вже подали інформації у справі своїх претенсій до Чехословаччини, дістануть скоро відповідні форми поштою.

Згідно з міжнародними правилами й пактикою, відшкодування належиться лише тим канадцям, що були канадськими громадянами тоді, як їх майно було перебране на державну власність або сконфісковане в якийсь інший спосіб.

Заворушення здичавілої молоді

Вінніпеґ був тереном заворушень кількох тисяч молодих людей для протесту проти поліційної інтервенції в парку Меморіял, де зібралися групи "тін-ейджерс" і бешкетували.

В п'ятницю ввечері кількатисячна юрба бешкетувала перед парляментом і на головній вулиці Портедж. Вигукуючи, перевертала поштові скриньки, бляшані банки зі сміттям і била вікна в крамницях. Поліція розігнала демонстрантів і арештувала 25 заколотників.

Заворушення повторилися в суботу ввечері. В парку Меморіял було в один час від 3000 до 4000 демонстрантів і цікавих глядачів. З парку юрба подалася перед парлямент, до ситіголу й посідала на вулицях Осборн і Портедж, щоб зупинити комунікацію. По кількох годинах поліція привернула лад.

Шеф поліції Блов сказав, що властиво не знати, чому вони бешкетують. Одна "Забута група" хоче винести свої "проблеми" перед публіку мирним способом, друга група є проти мирної тактики першої групи й почала авантюру.

Коротки вістки

• **Едмонтонський** летун Дж. Кемерон осів літаком на північному бігуні і заткнув канадський сентеніяльний прапор. Це перший раз одномоторовий літак осів на самому бігуні.

• **Світову** виставку в Монтреалі відвідало 10,000,000 по кінець минулого тижня.

• **За винятком** кількох малих полос, сівба пшениці в Манітобі й Алберті покінчена. Засіяно також 90% шорсткого збіжжя.

• **Британський** прем'єр Вилсон в четвер (1 червня) відбув нараду в Оттаві з прем'єром Пірсоном і в п'ятницю в Ню Йорку з през. Джансоном. Тема — криза на Середньому Сході.

• **СССР**, у першому такому обвинуваченні сказав, що американські літаки скинули бомби на советський торговельний корабель в північно-в'єтнамському порті Кампфа. Два моряки були поранені і корабель ушкоджений. СССР вислав протестну ноту до ЗДА.

• **Югославське** пресове агенство Танюґ подало вістку з Каїра, що канадські вояки, які були на службі ОН, знищили перед виїздом уладження та інсталяції в бараках на Синаї, щоб не дісталися египтянам.

• **Совєтський** журнал назвав Светлану Аллилуєву захланною й морально хиткою, що є готова зневажити свого власного батька, Иосифа Сталіна, щоб заробити гроші.

• **В Зах. Берліні** демонстрували комуністи проти відвідин шаха Іраку, якого винують за ув'язнення і страчення іранських комуністів. В сутичках з поліцією був один убитий і 24 поранених.

• **160 осіб згинуло** у двох повітряних катастрофах. Один британський літак з 88 людьми розбився в горах Піренеях, другий британський літак з 72 людьми, що верталися з вакацій на еспанськім острові Майорці, розбився в Стакпорт, Англія. Обидва літаки були старі.

• **В Бостоні юрба**, переважно негри, три вечорі кидала камінням, грабила, підпалювала, наслідком чого 70 було поранених і 100 арештованих.

• **У східних китайських провінціях** в одному тижні боїв було вбитих 1,400 прихильників Мао і 500 пропало без вістки.

• **Доходи** лікарів зростуть на 20%, як увійде в силу урядовий медичний плян, сказав федеральний міністер здоров'я.

ЄГИПЕТ ВОЮЄ ОТРУЙНИМ ГАЗОМ

Комітет Міжнародного Червоного Хреста оповістив, що египетське військо в Ємені заатакувало село бомбами з отруйним газом. Було вбитих 75 цивільних осіб.

Єменські монархісти сказали, що египетські бомбовики скинули отруйні бомби також на інше село, від чого згинуло 100 людей.

У британськім парляменті два давніші міністри сказали, що Єгипет воює в Ємені отруйним газом.

Очевидно, Єгипет заперечив, що він користується отруйним газом в Ємені, де підтримує республіканський (проєгипетський) режим проти монархістів.

КОСИҐІН ПОКЛИКАВ НА "ПРИЯЗНУ РОЗМОВУ"

Советський прем'єр Косиґін покликав египетського амбасадора на "приязну розмову" після того як виявилося, що ізраїльський прем'єр Леві Ешкол післав особисте прохання до советського прем'єра, щоб спробував закінчити війну.

СССР мабуть прийшов до висновку, що Насер і його Об'єднана Арабська республіка пішли задалеко.

ПОМИНКИ НА ЕДМОНТОНСЬКИХ ЦВИНТАРЯХ

Сьогорічні поминки на едмонтонських цвинтарях будуть: на цвинтарі св. Иоакима в неділю, 11 червня о год. 2-ій попол., а на цвинтарі св. Михаїла в неділю, 18 червня, о год. 2-ій пополудні.

ПРЕСОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ГОЛОВИ ВО УНРАДИ

ТРЕБА УСУЧАСНИТИ НАШУ ПОЛІТИЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

Антін В. ІВАХНЮК

«Апель до таких, як я: не треба стояти поза політичним життям» — закликав у Торонті новий голова Виконавчого органу УНРади д-р Атанас Фіголь.

У своєму експозе він висловив надію, що безпартійний елемент нашої спільноти може вивести нашу політику на властиві рейки. Бо «без політичного життя нема ні церковного, ні громадського».

З пластового діяча і людини, що клопоталась фінансовими справами Енциклопедії українознавства (ЕУ), людини безпартійної — д-р Фіголь, несподівано для всіх і для себе самого, увімкнувся, так би сказати через ніч, у малоцікаве і приспане наше політичне життя, якщо вільно так його назвати, життя. Це, зокрема, стосується кіл УНРади, яка загрузла була у безплідних, ніби престижевих, суперечках і дрібничковості — і ні руш далі.

Уже з пів року була запланована чергова поїздка д-ра Фіголя на наш континент у зв'язку з ЕУ. Та вийшло так, що він, проти всяких сподівань, приїхав сюди як голова Виконного органу УНРади. Про це він говорив на українській пресовій конференції в Торонті, що відбулась 24 травня у бібліотечній залі централі УНО.

Пресова конференція, як і саме експозе для широкого загалу, були речеві, короткі та без зайвої патріотичної фразеології. Приємно відрізнялись на тлі сірої політичної злободенщини. На конференцію прийшли представники, мабуть, усіх наших часописів, що появляються в Канаді.

Насамперед д-р Фіголь заторкнув питання зв'язку з пресою, яку досі мало використовувано. Він уважає, що треба розбудувати цей зв'язок, бо преса офрмує публічну опінію. Річ ясна, позитивна критика праці УНРади — явище природне. Коли преса притримується правил чесної гри, то кожна конструктивна критика потрібна й корисна.

Наради 6-ої сесії УНРади, де А. Фіголь брав уперше участь, були відкриті, і преса мала можливість прислухатись і вільно висловлюватись про позитиви та негативи.

Як же сталось, що він раптом опинився на чолі Виконного органу?

Д-р А. ФІГОЛЬ, голова ВО УНРади

Йому запропонували таке становище представники ОУН (д-р Я. Маковецький), на що й погоджувались інші. Після консультації і застанови А. Фіголь прийняв цей пост, бо «не було інших кандидатів». Це наша слабкість. Наш політичний сектор в опінії громадянства скомплікований, і йому треба конструктивною працею привернути належне значення.

Роля безпартійної людини на пості голови ВО УНРади дуже важка, бо не має партійної підтримки, за нею не стоїть ніхто. Люди без партійної приналежности досі не мали голосу, а їх, либонь, переважна більшість.

Які можливості об'єднання на форумі УНРади? Дати відповідь на це важко, сказав д-р Фіголь, бо він не ввійшов ще як слід у це питання. При цьому заявив, що соціялісти не вийшли з УНРади, тільки покинули сесію на знак протесту, що прийнято ОУНз. Сьогодні є виразний двоподіл у нашій суспільності: на демократичний сектор, що піддержує УНРаду, і ЗЧ ОУН.

На запитання одного з редакторів «Гомону України», як д-р Фіголь, як представник ЕУ і водночас голова Виконавчого органу, ставиться до статті д-ра Галайчука та д-ра Маркуся про УРСР в ЕУ, відповідь була така: наставлення Державного Центру до УРСР — неґативне, бо УРСР не є пересмником УНР. В ЕУ потрактовано академічно питання про міжнародній статус УРСР, який у зовнішній політичній діяльності належить до тактики.

На конференції, як теж і в самій доповіді, вринуло запитання про політичну доцільність перебування УНРади в Німеччині. На думку голови ВО, центр дуже радо перейшов би, наприклад, до Швайцарії, але дуже скромненький бюджет (річно $20,000) не дає змоги. До речі, на такий бюджет США дають 50%, Канада — 25%, інші країни — 25%.

Проте робляться у цьому напрямі намагання дещо зробити. У США є віцепрезидент (проф. Степаненко); тут теж і два ресорти — культури та дослідів сучасної України. Також призначатимуть товаришів (заступників) керівників поодиноких ресурсів поза Німеччиною.

В експозе д-р Фіголь з'ясував саму суть Державного Центру та завдання українців у вільному світі, підкреслюючи винятковому ролю українських канадців. Наша роля допоміжна: служити боротьбі України. Типове явище для еміграції — це розрахунок на війну, як засіб здобути незалежність. У теперішній час т.зв. мирного співіснування не слід жити надіями, для яких нема підстав. Зрештою, ми проти ядерної війни, і не тільки тому, що вона може знищити Україну, а теж з гуманітарних мотивів. Одначе таке розуміння не виключає революції в СССР, — сказав д-р Фіголь.

Щоб служити та допомагати Україні ефективно, а не втрачати бездільно сили, жертви та гроші, треба насамперед з н а т и справу для того, щоб могти щось передбачити та щось зробити. У першій мірі треба знати процеси, що проходять в Україні. Остання сесія УНРади усвідомила собі це і створила «ресорт дослідів сучасної України».

Щоб цю справу поставити на належний рівень, треба знайти зв'язок з молодою ґенерацією, між якою є вже багато фахових людей. «Моя ґенерація, — заявив д-р Фіголь, — приходить до політичної керми десять років запізно». Отже, не треба допустити, щоб таке сталось з новою.

Щоб м о г т и щось зробити, треба усучаснення, «аджорнаменто», якого Папа Іван XIII хотів для Церкви. Треба нам застосуватись до сучасних конкретних вимог політичного життя, бо не можемо нічого зробити, живши тільки споминами. УНРада потребує свого «аджорнаменто», усучаснення дії. Для цього мусять прийти нові люди. Тепер вони прийшли, хоч уже не молоді.

«Державний Центр буде жити з діяспорою і з нею падати» — сказав голова ВО. Щоб виконати якусь працю, треба грошей. «Якщо діяспора їх не дасть, то не може бути незалежної політики» Адже дотеперішній такий мізерний річний бюджет упродовж останніх 5 років навряд чи міг дозволити на кращу працю. Коли порівняти його з бюджетом деяких партій чи організацій, а то й окремих осіб, то це порівняння ясно вказує, де ми стоїмо.

Бувши людиною практичною, А. Фіголь привіз із собою «заяви» для всіх, хто хоче фінансово допомогти в праці УНРади. «Заявою» можна зобов'язатись платити річно 12, 25 чи й більше долярів. Зразу ж роздано ці «заяви», і, як можна було завважити, переважна більшість підписала ці зобов'язання". Якщо найдеться з п'ять тисяч платників, то це дасть спромогу поставити працю на належний рівень.

Крім згаданого ресорту, є ще ресорт зовнішніх справ, преси та інформації, фінансовий і, як символ у теперішній час, військовий. Крім цього, на останній сесії створено ресорт національної координації.

На наш погляд, доцільно б було в рамцях зовнішнього ресорту зорганізувати досліди світової політики, які б разом із дослідами сучасної України дали твердий ґрунт для плянування дій. Аналіза та конфронтація обох секторів причинились би до справжнього політичного мислення.

Ілея поповнення УНРади новими силами довела на останній сесії до ухвали про «веборний сектор». Іншими словами, ідеться про безпартійні маси, які, підтримують УНРаду, стоять осторонь і через це досі не могли прийти до вияву. Така постанова, справді, може зрушити наше політичне життя й дати добрі наслідки. Адже переважна більшість нашої громади, і поготів молода ґенерація, уважає пережитком таке наше партійництво, що роз'єднує нас, ставлячи партійні інтереси понад загальне добро.

Важко бути пророком, як відтепер наладнаються справи в таборі УНРади і наскільки новий голова ВО, як людина безпартійна, матиме спромоги та можливости виконати взятий на себе обов'язок.

Все ж відрадним явищем треба вважати вже саму спробу, принаймні після 20 років існування, зорганізуватись і поставити нашу політику на належні рейки. І з цього факту, і з такої настанови треба радіти.

Громадянство у Торонті, хоч це був звичайний робочий день, відгукнулося досить численно. Присутніх було понад 300, в тому багато молодої генерації. Значить, вона зацікавлена у справжній політиці. Це відрадне явище, що заперечує наші нарікання на її незацікавленість Україною.

Пресовою конференцією та зборами проводив новий голова представництва ВО УНРади на Канаду Іван Дубилко. Це людина молода, розсудлива, яка, сподіваємось, може багато зробити для справи, яку очолив.

Вісті з Осередку дослідження канадських етнічних літератур

Перед Осередком дослідження канадських етнічних літератур, про створення котрого при Калгарському університеті помідомляли "Українські Вісті" в ч. 1 від 5-го січня цього року, розгортаються тепер широкі можливості розвитку в зв'язку з цим, що нещодавно Канадська Рада (Канада Кавнсил) дала Відділові новітніх мов цього університету велику грошову дотацію, частина котрої призначена на розбудову бібліотечних фондів Осередку. За цю суму Осередок зможе замовити мікрофільмування всіх українських та німецьких газетних, періодичних і серійних видань, що появляються чи появлялись у Канаді, маґістерських і докторських дисертацій, що відносяться до тем досліджуваних Осередком, як і цих книжкових видань, які ще можна закупити на книжковому ринку. Переведення цього пляну в життя створить при Осередку відповідну основу для розгорнення студій української й німецької літератур у Канаді.

Ініціятори Осередку (д-р К. Г. Кардинал та д-р О. Малицький) виготовлять незабаром напрямні побудови дослідної картотеки Осередку та оформлення карткових нотацій до цієї картотеки. Українська картотека Осередку начислює вже, до речі, понад 500 карткових нотацій. Зацікавлених одержати ці напрямні та інформації про працю й пляни українського відділу Осередку прохається звертатись на адресу: Dr. Alexander Malycky, Department of Modern Languages, University of Calgary, Calgary, Alberta.

Показовий концерт учнів Ірини Павликовської

У шкільній авдиторії в Форт Саскачевані 26 травня відбувся показовий концерт учнів Ірини Павликовської та Ірини Кунди.

43 учні й учениці виконували фортепіянові сольові твори і дуети. Крім того, дві учениці, що є членами шкільної оркестри, грали дует для флейти і піяно, а одна співала дві пісні.

Численно зібрана публіка — батьки і знакомі виконавців — з увагою прослухали півторигодинну програму.

Звітуючи про свою працю в останньому році Ірина Павликовська, подала інформації про музичний фестиваль у Форт-Саскачевані. Той фестиваль, започаткований декілька років тому, є вже сьогодні поважною музичною подією в громаді. Зі скромних початків фестиваль — змагання з кожним роком зростає, стає цікавішим та підвищує рівень музичної освіти.

На останнім фестивалю в лютім ц.р. було 244 зголошень у клясах фортепіяну; з них 83 — це учні Ірини Павликовської і Ірини Кунди. Вони змагалися в різних групах і здобули значне число нагород і трофеї. Деякі з учнів виступали на шкільних концертах у Форт-Саскачевані та учнівських концертах в Едмонтоні. Одна з учениць у вересні 1966 року була прийнята на музичні студії в університеті і з добрим успіхім закінчила перший рік.

Батьки й учні передали вчителькам даруночки і чека, що призначений на нагороду в музичному фестивалі в черговому році.

NEW LIFE HERBS
Louis Low-On & Son., prop.
9664 Jasper Ave., 422-3270
Edmonton and Calgary
Chinese Herb Remedies for gastric stomach and heartburn, acne, pimples, eczema, rheumatism, asthma, sinus.

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
• Шпиталів • Інституцій • Готелів • Кемп
Мотелів • Парлорів крас
ВСЬОГО
БІЛИЗНИ • БЛЕНКЕТІВ
• Простирал • Бедспреди
і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
99 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

НЕ ПРОПУСТІТЬ ДОБРОЇ НАГОДИ!
Корабель
АЛЕКСАНДЕР ПУШКІН
МОНТРЕАЛ — ЛОНДОН — ЛЕНІНГРАД
ВІДПЛИВАЄ — 30 квітня, 1 червня, 4 липня, 8 серпня, 10 вересня, 12 жовтня.
ВІЗИ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ — На візи, щоб відвідати села, треба почекати від 6 до 10 місяців.
ВІЗИ ДЛЯ ТУРИСТІВ — протягом п'яти днів.
Нові низькі ціни проїзду — Заощадіть до $250.00 літаком або морем
У СССР — безпосередні агенти
Можете сплатити пізніше — 10% завдатку.
Тільки $32.00 проценту на рік від $1,000.00.
Замовляючи квиток у нас, ви не платите більше.
За докладними інформаціями зверніться до
Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville
NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-3374
(formerly Westmount Travel Service)

МОТРЯ

Історична повість (6)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Візник рушив віжками, гайдуки заколисалися, коні помчали вділ.

Цар любив скору їзду.

За ним пустилася задня сторожа, за нею повози з царськими людьми, один, другий, десятий, за повозами дехто з козацьких старшин на гарно вбраних конях.

Гомін, тупіт, шум і тільки по великій куряві знати було куди переїхав цар.

«Перешуміла буря», — сказав Данило Апостол до гетьмана, оглядаючись, чи їх хто не чує.

«Боюся, пане полковнику, чи вона що лиш не надтягає», — відповів гетьман.

«Відверни її, Господи милосерний, від нас; та поверни на дебри і яруги», — зідхав Апостол.

«Бога взивай, а руки прикладай», — сказав гетьман і увірвав, бо надходили старшини.

Дехто прощався з господарем, кажучи, що приїхав до Києва з сім'єю і треба йому до неї поспішати, дехто відїздив до полку, бо часи були вельми неспокійні. Народ хвилювався, як перед бурею море.

«Що ж там у вашому полку нового та доброго чувати?» — питався гетьман чернигівського полковника, Павла Полуботка, прощаючися з ним.

«У його полку чорт має толку», — відповів жартуючи Скоропадський.

А на те йому Павло: «На чужий коровай, очей не піднімай, лиш про свій дбай».

Розійшлися у добрій злагоді, кланяючися гетьманові з пояс.

Розпращався і ґенеральний суддя Кочубей, бо казав, що у Ковалівці в його новому дворі чимало всілякої роботи. Там порядкує Любов Хведорівна, і йому спішно туди, щоб дати деякі розпорядки.

«Йому так спішно, що аж на серці млісно», — сказав ґенеральний хорунжий Іван Сулима, коли вже Кочубей сидів у повозі.

«Чому ж то так?» — питався Сулима Кожухівський.

«Відома річ, не рада курка на вечорниці, так несуть. Не рад наш суддя у Ковалівку, та мусить, бо жінка жде. Новин визирає, не його».

«А чому ж тоді з мужем до Києва не приїхала? Була б їх скорше почула».

«Питаєте? Як же так? У Києві цар і Кочубеїха, і не їли вкупі обіду».

«Ага . . . ?!»

НЕ ЛИШ МОЛОТОМ, АЛЕ Й МЕЧЕМ.

Біля гетьмана осталися самі близькі до нього: миргородський полковник, Данило Апостол, лубенський, Зеленський, компанійські полковники: Кожухівський і Андріяш, ґенеральний хорунжий, Іван Сулима, і найближчі з усіх, Орлик і Войнаровський.

В їх товаристві гетьман пішов на вал, щоб подивитися, як буде відпливати цар.

Дивилися хто голим оком, а хто крізь далекогляд.

Бачили, як цар вискочив з повозу, мов перун із хмари, і влетів на ґалеру.

«Починається царська забава», — сказав Сулима, що, як про нього люди балакали, крізь стіну бачив, такі мав добрі очі. «Цар сердиться на залогу ґалери. Ось один з офіцерів схопився за щоку, ніби його зуб дуже розболів, ось другий вже лежить на чердаку, добре, що в воду не скотився. . . Цар прикази дає, сам за стерно вхопив, відчалили. . .»

«Хай їх Бог провадить», — сказав гетьман, а Данило Апостол пошепки додав; ніби боявся, щоби цар не зачув його слів, — «а чорт нехай пхає».

Вже легкий, вечірній туман, що після ґарячої днини серпанком мерехтливим послався по Дніпру, закрив перед очима наших видців царську ґалеру, а вони все ще стояли на валі й дивилися перед себе. Чи хотіли впевнитися, що цар дійсно від'їхав і вже більше не вернеться, чи причарував їх Дніпро?

Бачили його не раз, не могли досить налюбуватися його красою, та нині він їм чомусь ще кращим здавався і ще дорожчим серцю, ніби хтось близький, з ким прийдеться їм розлучитися на довго, може, навіки. . .

В заходячому сонці мерехтіли золочені хрести на банях церков, а їх фасади то мохом старим покриті, то свіжістю блискучі знімалися поверх зелених садів, у котрих потопав цей старий прегарний город.

«Гетьмана, ніби хтось заворожив, так задивився», — озвався до Орлика Зеленський.

«Наш гетьман дуже любить Київ», — відповів стиха Орлик.

Нараз Мазепа, ніби зачув ці слова, повернувся до них і промовив: «Багато їздив я по світі й чимало всякої краси надивився, але садів таких, як наші київські, і другої такої ріки, як наш Дніпро, я ніде більше не бачив. Гарний та нещасливий город».

«Чому ж то нещасливий?» — спитав котрийсь.

«Ви ще питаєте? Від Андрея Боголюбського до нині немає йому спокійного життя, щоб він міг розгорнути всі свої сили і розкинутися широко й далеко на славу собі і цілій нашій країні. Що одне покоління збудує, те друге руйнує, і навіть свої не вміють свого пощадити, не знаючи ціни йому. Погадайте, скільки праці українського ума даром пропало, скільки мистецьких творів змарнувалося, або на чужину пішло. Пригадайте собі тільки, що року 1554 перевезено з Києва до Москви знамениту бібліотеку Ярослава Мудрого. Між дорогоцінними книгами був, як кажуть, єдиний рукопис Гомера. За книгами потягли на північ і наші вчені і тягнуть тим шляхом до нинішньої днини. Коли ж цей відлет скінчиться, коли настане весна, щоб наші птиці назад до нас вернулись?»

Товариство заслухане в гетьманову мову, що звеніла ніби після туги, мовчало, а він говорив дальше: «В нашій Лаврі Печерській, у Святій Софії і в інших церквах є ще й нині чимало цінного. У Лаврі, як знавці говорять, є навіть образи божественного Р а ф а е л я Санті з Урбіно. Дрижу за них. Дорогоцінним образам іншого світла, крім сонячного, і то, як воно на них згори, крізь прислонені вікна, падає, не видати. А в наших церквах воскові свічки горять. Коли Господь досволить мені ще кілька літ прожити, то збудую в Києві камінну бібліотеку і ґалерію, безпечну від огня і злодіїв. . . Але Київ будувати нам треба не лиш молотом, а й мечем».

Полковники і решта старшин, почувши останнє слово, мимохіть шукали руками своїх шабель. —

Їх не було.

Відпоясали, сідаючи з царем Петром до обіду.

НЕЗНАЙОМИЙ.

Смеркалося, як гетьман зі своїми вернувся до двора. Тут стрінув його молодий Чуйкевич.

«Маю сміливість доложити ясновельможному пану гетьманові, що його величество цар щасливо доїхав до Дніпра, ступив на свою ґалеру і відплив у дальшу дорогу».

Гетьман вислухав звіту і сказав, що відплив ґалери бачив з валів, але йому цікаво знати, як царя стрічав по дорозі народ.

«Не міг ніяк стрічати, бо царські драгуни кнутами розганяли людей. Хто не вспів податися назад, попадав коням під ноги. Декілька людей покалічено, одного хлопчика, літ може вісім, переїхала карета».

«Що з ним?»

«Віднесли до найближчої хати й покликали нашого хірурга. Казав, що надії на видужання нема, може, вже й помер».

«А батьки?»

«Не знаю, хто вони такі, мабуть із бідних, так можна було гадати по одежі».

Гетьман звернувся до Войнаровського: «Завтра скажеш розвідатися, чия це дитина. Поховати на мій кошт і батькам дати допомогу».

Войнаровський добув з кишені записну книжку й занотував.

Гетьман відпустив Чайкевича. Казав йому позамикати ворота й поставити варту, щоб ніхто не входив: «Гетьман утомлений і недужий, — відпочиває. Розумієш?»

«Так!» — і Чуйкевич відійшов.

«Його величество любить скоро їздити», — казав Зеленський до Орлика, — «йому й байдуже, чи по камінні їздить, чи по людях».

Done-Rite Floors
пропонує своїм костумерам доставу та інсталяцію усіх родів карпетів, ліноліеум, плиток (тайлів), арборайт-у та плиток (тайлів) на стіни.
Зайдіть до нас на адресу 11812-82 Стріт, Едмонтон або телефонуйте на число: 479-4654 або 479-7664.

Нововідкрита
BARABASH ART GALLERY
оферує прекрасні оригінальні олійні образи по дуже уміркованій ціні та запрошує українських артистів давати свої образи на виставу і до продажу.
Тел.: 479-3171 8733 - 118 Ave., Edmonton, Alta.
коло OREST STUDIOS
портретисти і спеціялісти у весільних знимках
Григорій Барабаш, власник

ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ І АЗІЇ
Найстарша висилкова фірма на Західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва.
Висилаємо теж різні машини, виготовлені в СССР, як самоходи, мотоциклі, холодільні, телевізори та багато інших речей.
Оплата за висилку пачки з Англії 8.50 дол., без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
Tel.: 424-6860 — 9753 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

Приємно проведете час та покріпитеся смачними стравами в модерному й гарно уряджевому
РЕСТОРАНІ І ДАЙНІНҐ ЛАВНДЖ
КАРПАТІЯ
10266 - 97 Стріт, Едмонтон Алта Тел. 424-1213
Поручає своїм Шановним Гостям великий вибір канадських та европейських страв та різнородних напитків
Винаймаємо наш ресторан на весілля, ювілейні прийняття та інші гостини
УПРАВА РЕСТОРАНУ "КАРПАТІЯ"

Вісті з Едмонтону

Рідна школа ім. М. Шашкевича закінчує шкільний рік

"Подорож по Україні" — сценка, в якій, під час попису на закінчення шкільного року, учні 5-ої кляса рідної школи ім М. Шашкевича при Українському Народному Домі в Едмонтоні вичислили й показали на мапі найважливіші місцевости України. Рівнож другі точки програми попису показали, що "будова мосту", який лучить наше молоде покоління з батьківщиною їхніх батьків і предків, з їхньою Церквою й культурою, поступила на терені катедральної парафії св. Йосафата в минулому шкільному році вперед. Тим "мостом" є українська мова, що її як можна найбільше навчати, має за завдання рідна школа.

Учителі рідної школи Сестри Служебниці — Сестра Йосифа, Сестра Фотинія, Сестра Фльорентія, п-і Надія Муринка, п-і Любов Штендера і п-а Діяна Ригель теж і в минулому шкільному році багато й жертвенно працювали над "будовою того мосту". За це належиться їм, а зокрема Сестрі Йосифі, яка найбільше трудилась, вдячність не лише батьків дітей, а й української громади загалом. Коли б тільки батьки, яким треба висловити признання, що не зважаючи на чималі труднощі, постійно посилають дітей до рідної школи, викрешували зі себе постійно й ту силу, яка б скріплювала "будову того мосту", тобто якнайбільше говорили з дітьми вдома по-українськи. Тоді напевно діти не мали б труднощів вступати на той "міст", находили б дорогу до всього рідного й полюбили б його.

Попис дітей відбувся в суботу, 3 червня в катедральній авдиторії після благодарственної Служби Божої, на якій діти приступили до св. Причастя, а відтак мали спільне снідання. На програму попису склалися пісні, що їх справді гарно відспівали діти під проводом Сестри Йосифи. Акомпаніювала Галя Тимочко. Дальшою точкою програми сценки, що їх дбайливо приготували п-і Л. Штендера і п-і Н. Муринка та деклямації, що їх з душею проказали учні: Богдан Шибіцький, Христя Небожук, Тереса Варениця, Борис Гошовський, Любомир Стебельський. Попис закінчився роздачею свідоцтв і дарунків для дітей. Це закінчення шкільного року відбулося в рамцях "Тижня рідної школи", що його кожного року організує катедральна парафія з метою спопуляризувати рідну школу між своїми членами. На чайне прийняття, яке з цеї нагоди відбулося в неділю, 4 червня, прибув м. ін. теж і міністер А. Головач, який цікавиться нашою рідною школою й заявив готовість уфундувати стипендію, для найкращого її учня.

Продовж тижня відбулися ще й інші імпрези з метою придбати фонди для рідної школи. Їх організував голова УНДому п. І. Тимчишин і п. Ю. Хаба, а перевів у життя справно рідношкільний комітет в складі: голови п-і М. Хаба та членів: пань — Ковальської, Кузик, Вихопень і Снятинчук, яким помагали ще добрі пані та услужні діти.

В минулому році ходило до школи 172 дітей, які навчалися в 5-и класах у понеділки, середи і п'ятниці пополудні та в суботи дополудня. Діти вчилися по українському: читати, писати, співати і розмовляти як теж предметів українознавства. В школі навчано релігії й українського обряду. Діти рідної школи виступали теж на святах: листопадовому, св. Николая та Т. Шевченка.

В новому шкільному році плянується найбільше часу посвятити конверсації в українській мові.

Вибрали нову управу Літературно-мистецького клюбу

У вівторок, 30-го травня у приміщенні УНО відбулися загальні збори Літературно-мистецького клюбу під головуванням д-ра Олега Зуєвського, професора Албертського університету.

Юрій Гаморак, голова старої управи, зробив короткий діловий відчит річної роботи клюбу. Серед помітних досягнень клюбу були такі події як виставка робіт Якова Гніздовського з Ню Йорку, доповідь Оксани Соловей на тему "Митарства української книги на Україні, протестаційне віче проти переслідування українських мистців та письменників окупаційною владою Москви, відвідини відомих гумористів Миколи Понеділка та Івана Керницького та інші.

Клюб установив та підтримував зв'язок з українською громадою та цілими організаціями передовсім такими як КУК, УНО, ТУС та Клюб українських професіоналістів та підприємців. Літературно-мистецький клюб мав цінну матеріяльну допомогу від цих організацій, а також від деяких приватних осіб як панство Василь і Наталія Духній. Їм усім загальні збори клюбу вирішили подякувати окремо.

Доповнили відчит Юрія Гаморака пані Л. Черненко та п. Р. Осташевський як секретар та скарбник старої управи. Члени контрольної комісії пп. Крайківський та Залуцький висловили задоволення роботою управи клюбу за минулий рік. Збори одноголосно ухвалили уділити абсолюторію старій управі клюбу.

Голова номінаційної комісії пані Байрак запропонувала на членів нової управи клюбу пп. Романа Осташевського на голову, Богдана Мазепу на секретаря, Литвяка Т. Г. на скарбника, пані П. Іванець на члена управи, а також пп. О. Зуєвського, Ю. Гаморака та О. Черненко на членів контрольної комісії.

Всі повищі особи були вибрані без заперечень.

Голова нової управи клюбу п. Осташевський подякував зборам за довір'я та висловив бажання урізноманітнити роботу клюбу введенням нових, ще не випробуваних імпрез таких як: музичного вечора, панелі-дискусії на суспільно-громадські теми, літературного суду авторів та їх творів, фільмів, таких як "Тіні забутих предків", який з великим успіхом іде у Франції. Також є у пляні влаштувати авторський вечір Джеймсу МакГрегору, тоді коли появиться його книга англійською мовою про українських піонерів.

Загал зборів прихильно поставився до таких думок голови Лишається побажати успіху та вдачі новій управі клюбу та більшої активности в його роботі всіх його членів.

Присутній

Вшанували героїв

Організації Визвольного Фронту при співучасті Ветеранських Організацій едмонтонської Станиці УСС, Станиці І Дивізії УНА та Українського Народного Дому вшанували поляглих героїв в неділю, 28 травня ц.р.

Свято героїв почато врочистою Службою Божою в катедральному храмі св. Йосафата в намірені українського народу. Вечером в цьому храмі відслужено Панахиду за упавших героїв за волю України. До Панахиди стали отці ветерани д-р Е. Камінський, В. Волошин, Р. Ганкевич з парохом катедрального храму о. Ю. Ковальським, довголітнім в'язнем гітлерівських конц-таборів, який виголосив відповідну до хвилі проповідь. Співав чоловічий хор "Думка" під батутою М. Іваника.

Після Панахиди відбувся святочний концерт в залі УНДому. Сцену прикрашували портрети героїв на тлі національних прапорів: Симона Петлюри, Евгена Коновальця, Романа Шухевича-Чупринки та Степана Бандери кисти арт. маляра проф. Ю. Буцманюка. Ніще портретів героїв поставлено символічний вогонь — символ горіючої любови до України аж до самопожертви.

Програму концерту розпочав жіночий хор ОЖ ЛВУ "Верховина" під батутою проф. С. Яременка та проспівав 4 пісні. "О Мати Божа" муз. С. Яременка, прозвучала ніжно і благально вводячи присутніх в настрій молитовний за долю рідного народу. З черги слідувала пісня "Зоре моя вечірная" муз. К. Стеценко, "Черемшина" муз. В. Михайлюка та "Я до вас ще повернусь" слова Т. Федорів, муз. С. Яременко, в якій виливається тугу за рідним краєм.

Вступне слово за неприсутнього з причини хвороби знаного ветерана УСС-а та голову місцевої Станиці УСС проф. Ю. Буцманюка відчитав М. Сус. Святочну доповідь виголосив Ігор Шанковський.

В другій частині концерту виступив соліст Юрій Климкович та проспівав арію Остапа з опери "Тарас Бульба" муз. М. Лисенка і "Де ж ти осінний листочку" слова Б. Лепкого, муз. В. Безкоровайного. Обі пісні прозвучали величнo. Фортепіяновий супровід спочивав в руках п-і Марії Дитиняк.

Олег Гнатюк юнак СУМ продеклямував з молодечим відчуттям і запалом вірш поета Дана Мура "Безсмертним".

На закінчення програми виступив чоловічий хор УНДому "Думка" під батутою М. Іваника та проспівав "Бурлаку" муз. невідомого автора, "Кавказ" Шевченка муз. К. Стеценка та "Ой Морозе, Морозенку" муз. Ст. Людкевича. Національним гимном закінчено це під кожним оглядом вдале Свято героїв.

Сцену оформив проф. Ю. Буцманюк. м. с-с

Чайне прийняття на Шевченківську Фундацію

ГОЛОВА ЛУКЖ ВІДКРИЄ ІМПРЕЗУ

Едмонтонський відділ Організації українок Канади влаштовує чай з мистецькою програмою, що відбудеться в неділю, 11 червня, в залі УНО, 10629 - 98 вул. Прибуток з імпрези призначений на Фундацію ім. Т. Шевченка.

І. ПАВЛИКОВСЬКА, голова крайової управи ЛУКЖ

Чай відкриє суспільна діячка, член управи СФУЖО і голова крайової управи ЛУКЖ п-і Ірина Павликовська. Про Шевченківську фундацію буде говорити голова місцевого відділу КУК адвокат Р. Дзенник, якого представить попередній голова адвокат П. Саварин.

Мужчини — голови складових організацій КУК будуть наливати чай. Підготовою імпрези займається комітет: голова відділу ОУК п-і С. Климкович, голова комітету п-і І. Іванусів та пані: Г. Блавацька, О. Бойко, М. Вовк, М. Винник, Т. Грушецька, С. Дубій, С. Касіян, А. Кузьо, А. Маркевич, К. Огінська, Л. Онищук і Н. Проць.

Дуже просимо прибути на цю імпрезу і виконати свій громадський і національний обов'язок. Цим засвідчимо свою свідомість і силу.

(Оголош.)

Вакаційні табори

Від 2 до 16 липня на Єпархіяльній оселі над озером Вобман буде вакаційний табір дівчат; від 16 до 30 липня — вакаційний табір хлопців.

Зголошення треба подавати негайно — не пізніше 27 червня о. Д. Грещукові, сотрудникові катедральної парафії в Едмонтоні (10825 - 97 вул., Едмонтон), який і цього літа буде керівником вакаційних таборів.

ЗАЛОЖЕННЯ НАРІЖНОГО КАМЕНЯ В НОВІЙ ЦЕРКВІ СВ. ВАСИЛЯ В ЕДМОНТОНІ

В неділю, 11 червня в год. 10.30 ранку буде відправлена архиєрейська Літургія в новій авдиторії парафії св. Василія 10819 - 71 авеню, а відтак процесійний похід піде до нової церкви, де відбудеться врочисте благословлення наріжного каменя нового величавого храму. Після того буде прийняття для всіх учасників у залі нової авдиторії.

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

П'ятниця, 9 червня:

о год. 7.30 вечора в залі Едмонтонської мистецької галерії, 9842 - 105 вул.: річний показовий концерт учнів фортепіянової кляси Неоніли Дмитрук.

Субота, 10 червня:

о 7 год. веч. сходини Гуртка книголюбів у п-і О. Росляк, 9530 - 109 авеню.

Неділя, 11 червня:

год. 2 — 5.30 в залі УНО, 10629 - 98 вул.: чай Організації українок Канади (дохід на Шевченківську фундацію).

Неділя, 18 червня:

о год. 3.30 попол. в залі УНДому концерт Юнацтва СУМ.

о 6-ій год. веч. в залі УНО: закінчення навчального року на курсах українознавства ім І. Франка; з цієї нагоди — чайне прийняття, на яке запрошують усіх абсольвентів курсів.

Subsidized Health Coverage For Less Than

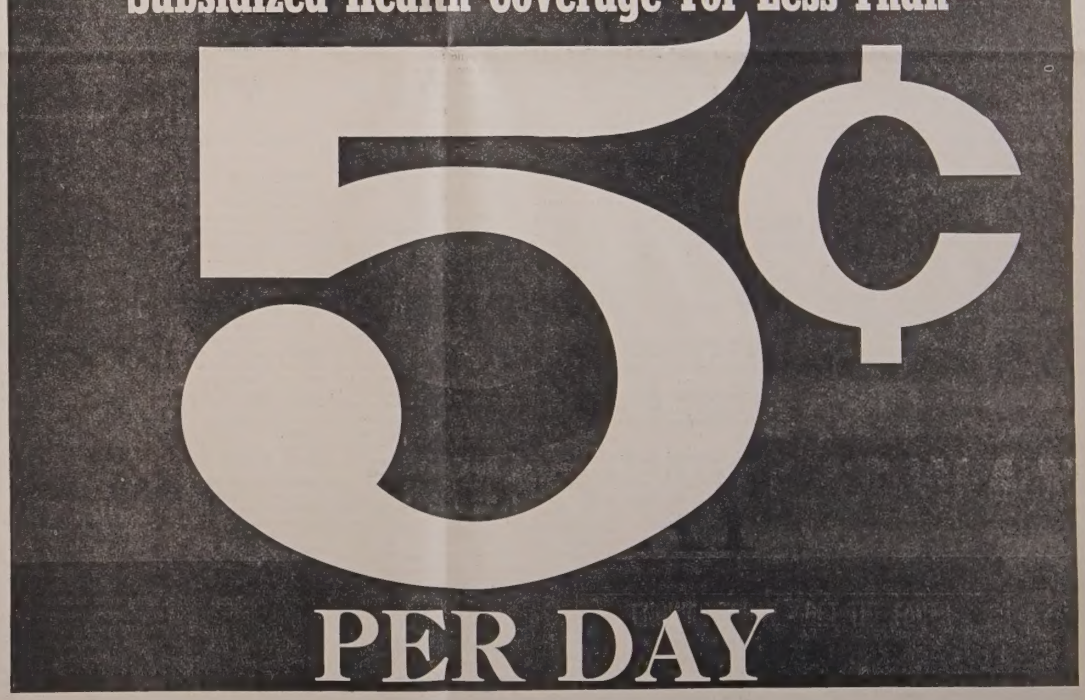

Ви можете забезпечити себе і свою родину повною охороною здоров'я, включаючи медичні, хірургічні, акушерські услуги, спеціяльну дентистичну хірургію, оптометричні услуги та подіятричні і хіропрактичні услуги за менш як 5 центів денно, якщо вам належиться найвища субсидія.

Додатково за 10 центів денно субсидована особа може мати всі три до вибору — шпитальні й амбулянсові услуги — ліки і простетичні прилади та хіропрактичне і натуропатичне лікування. Несубсидовані родини дістають цю саму охорону здоров'я за дуже поміркованою платою. З вищими субсидіями і нижчими ставками **Alberta Health Plan** є достосований до вашого прибутку.

Дістаньте факти й числа сьогодні — вам може належатися щедра субсидія.

ENQUIRE TODAY - GET THE FACTS

Dial "0" ask operator for ZENITH 07-101 toll free

in Edmonton phone 454-0621

(effective July 1st, 1967)

CLIP AND MAIL THIS COUPON

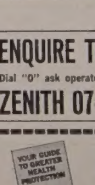

WATCH FOR THIS BROCHURE IN THE MAIL.

ALBERTA HEALTH PLAN

Box 1360, Great Road & 118 Ave., Edmonton, Alta.

Please send complete information and application forms.

NAME: .....

ADDRESS: .....

CITY or TOWN .....

ALBERTA HEALTH PLAN

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик. Видає Спілка "Українські Вісті" під адресою:
Member Canadian Weekly Newspapers Ass'n. Published every Thursday by
Ukrainian News Publishers Limited, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta.
Телефон 422-5708 Phone
Річна передплата в Канаді $4.00 Yearly Subscription in Canada $4.00
Поза Канадою $4.50 Outside Canada $4.50
Зміна адреси: 10 центів. Видавнича спілка не відповідає за оголошення
"Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash".

50-річчя Східної Конгрегації

(УПБ, Рим) — Цього року минає 50 років відколи папа Бенедикт XV своїм декретом з дня 1 травня 1917 року оснував Священну Конгрегацію для Східної Церкви, що постала дня 1 грудня того ж року. З тої нагоди в інформаційнім бюлетені з дня 30 квітня 1967 року, що видає цей адміністраційний орган Ватиканської курії, появився сумаричний огляд дотеперішньої праці Східної Конгрегації. Був він потім передрукований у щоденнику "Ль'Оссерваторе Романо", починаючи від 10 травня ц.р.

Перед пів століттям справами східних католиків завідувала місійна Конгрегація для поширення віри. Однак уже папа Пій IX бачив потребу окремо трактувати справи східних католиків від новоохрещених поган. Тому ще в 1862 році виділив він у тій Конгрегації окрему секцію "для справ Східного обряду", однак під зверхністю цього самого кардинала-префекта. Як зазначено у цім бюлетені: "така залежність від цього самого кардинала Префекта Пропаганди спонукувала деяких східних уважати, що вони є на нижчім становищі у відношенні до латинників, або не приділюється їм належної уваги з боку Римських архиєреїв, коли їх ставлено майже на цім самім рівні, що поган, яких навертали на католицьку віру та проживали на місійних теренах".

Щоб зарадити цьому, від 1 грудня 1917 року постала замість тої секції Конгрегації Пропаганди Віри окрема Конгрегація для Східної Церкви. Префектуру у ній зарезервував собі Папа, а дієвий голова її носив до попереднього року титул Секретаря Конгрегації. Тепер очолюючий кардинал титулується Про-префектом, а Секретарем є його найближчий співробітник, давніший Асесор Конгрегації.

У компетенції Східної Конгрегації є всі справи, що відносяться до східних християн та їх Церков, навіть якщо вони заторкують також латинників; за винятком справ, що ними займається Конгрегація Священного Уряду, тепер переіменована на Конгрегацію доктрини віри. У 1938 році деякі східні країни передано під виключну юрисдикцію Східної Конгрегації, так що там підлягають її навіть латинники. Цими країнами є Єгипет, Північна Етіопія, південна Альбанія, Болгарія, Кипр, Греція, Іран, Ірак, Лібанон, Палестина, Сирія, Йорданія і Туреччина, а 1950 року долучено ще Афганістан; себто всі ті країни, де не є ще розбудована належно латинська ієрархія, ані нема сильних латинських місій.

Дальше в цім огляді описується осідок Священної Східної Конгрегації у безпосереднім сусідстві до Ватикану, її давнє приміщення до 1929 року та нове, по перебудованні цілої цієї дільниці. Вичислюється всі приміщення, включно до "широких коридорів з численними образами, які зображають святі місця Росії та іконостас проф. Сопронова". Згадується також малу каплицю у візантійськім стилі, що є улаштована на партері того будинку.

Огляд цей містить також хронологічний список усіх секретарів та асесорів Конгрегації, як рівно ж важніших її урядників, що стали потім визначними особистостями. Між семи дотеперішніми Секретарями був навіть один східного обряду, а це кард. А. Кусса, візантійсько-мелхітського обряду, у 1961-1962 роках. Залишив він багато проробленої праці в ділянці східного канонічного права, бо більшість свого активного життя провів у Римі. З восьми асесорів було двох східного обряду, а це той самий А. Кусса від 1953 до 1961 року; та грек Кир Ісаія Пападопульос від 1917 до 1928 року. Другим асесором Східної Конгрегації, від 1928 до 1933 року був Преосв. Кир Амлето Чіконіяні, теперішній кардинал і Секретар стану.

Найбільше місця в цім огляді присвячено вичисленню всіх діл, які зробила Конгрегація для різних східних християн. Подано це за країнами поселення. Для українців вичислюється на першім місці звільнення Верховного Архиєпископа Кир Йосифа (папа Іван XXIII), потім побудову Колеґії св. Йосафата 1932 року та Малої Семінарії в Римі 1959 року, а дальше постання митрополій, єпархій, та екзархатів у різних країнах українського поселення. Дальше згадується, як то у 1923 році Апостольський Візитатор о. І. Дженоккі добився звільнення митрополита Андрея Шептицького так, що він міг продовжувати свій уряд. Вкінці вичисляється ревізію конституцій Згромадження СС. Служебниць 1956 року та Чину Василіянок і Василіянів у 1954 році.

Під кінець огляду подано список сімох кардиналів східного обряду, номінованих в часі того пів століття; як також список тих кардиналів, що мають зверхність над східними католиками. Між ними є чотирьох латинників, а це кард. Е. Руффіні, архиепископ Палермо на Сицилії, що задержав зверхність над італо-альбанцями, хоч і є там місцевий східний єпископ; дальше кард. А. Каджіяно з Буенос Айрес, кард. Ф. Кеніґ з Відня і кард. Ж. Де Баррос Камара з Ріо де Жанейро, якому підлягають східні католики Бразилії за винятком українців.

На закінчення стверджується, у заключенні, що всі працівники Східної Конгрегації "зверхники, підлеглі й співпрацівники спокійно виконують своє завдання на службі східним і латинникам, повіреним їх пастирській дбайливості з довір'я Христового Намісника на землі. Не приходить їм на думку жодне розрізнювання обрядів, рас, мов чи національностей не турбує їх жодне 'упередження осіб'; люблять усіх однаково і безінтересовно 'у лоні Христа' і є раді, що можуть посвятити усім без різниці свою енергію та таланти одержані від Господа. Вони мають довір'я до Того, 'що дає зріст' та обіцяну нагороду не за здобуті осяги, але 'відповідно до праці' (І кор. 3, 8)".

До цього огляду п'ятдесятилітньої діяльности так важного органу Ватиканської курії, що займає так важливе ключеве становище у теперішній екуменічній діяльності Церкви, долучуєм і ми наші побажання, щоб Господь "дав зріст" праці на добро всім християнам, східним католикам і західним, як рівно ж католикам і некатоликам щоб принесла вона справжню велику користь усій Христовій Церкві, в якій усі християни знайшли б своє ідне місце у тісній єдності, злучені вузлами палкої братньої любови та правдивої християнської віри.

Почин

У Торонті відбулася пресова конференція нового голови Виконавчого органу УНРади д-ра Атанаса Фіголя. Вітаємо цей добрий почин.

Більше інформацій про цю конференцію знайдете на 2-ій сторінці. Тут нас цікавить не сама конференція, а факт, що нарешті такі конференції в нас уже є.

Восени минулого року представник «УВістей», виступаючи на з'їзді українських журналістів у Торонті, вказував на потребу ясного поділу ролей. «Треба, щоб наші Мойсеї (себто провідники) були Мойсеями, а наші Арони (журналісти) були Аронами («УВісті», 10 листопада).

«Наші політичні провідники — казав він — їздять від міста до міста. Це добре. Газети пишуть, що вони сказали. Це також добре. Але чому наші газетні Арони ніколи не ставлять питань політичним Мойсеям? Чому з політичних хмар не стягають їх на конкретний ґрунт? Чому не питають про те, що вони здебільшого обходять мовчанкою?»

Винуваті тут не тільки Арони, а й Мойсеї. Наші політичні провідники здебільшого не виявляють зацікавлення зустрічами з українськими журналістами. В час поїздок по Америці чи Канаді вони здебільшого шукають дверей до англомовної газети і дверей до залі, де має бути зустріч з українським громадянством. Як інтерв'ю в англомовній газеті, так зустріч із своїм громадянством були майже завжди монологом.

Наші політичні діячі не повинні боятись чи цуратись виступів перед українськими журналістами. Добре, що А. Фіголь, хоч зовсім нова людина в політиці, належить до тих, що цю потребу розуміють.

Вмурують пропам'ятну таблицю в Оттаві

Президія КУК одержала від Міністерства Внутрішніх справ Канади дозвіл вмурувати пропам'ятну таблицю в голю нової Національної Бібліотеки Державних Архівів у Оттаві з нагоди Українського дня молоді, що має відбутися 31 липня ц.р. Цей здвиг молоді з нагоди 100-річчя Канади був початково запланований лиш чотирма організаціями: Пластом, СУМ-ом, МУН-ом і ОДУМ-ом. Одначе президія КУК рішила запросити до цих святкувань теж і інші організації, зокрема УКЮ, СУМК та СУСК. Кошта вмурування таблиці перевищать 2,000.00. Більшість цеї суми мусить бути покрита проводами молодечих організацій. Пласт, СУМ та МУН зобов'язалися скласти на цю ціль по 300.00 дол. Президія КУК пропонує зложити по 150.00 дол. іншим молодечим організаціям, щоб ім'я їхньої організації було рівнож поміщене на цій таблиці. Реченець: 15 червня ц.р.

УКРАЇНЦІ ЕДМОНТОНУ ГІДНО ВІДСВЯТКУВАЛИ 100-РІЧЧЯ КАНАДИ

(к. т.) В днях 26 і 27 травня ц.р. в Ювілейній авдиторії українці Едмонтону гідно відсвяткували 100-річчя Канади. Святкування складалося з двох концертів з відмінними програмами й української виставки.

Започатковано святкування вступним словом адв. Р. Дзеника, голови місцевого відділу КУК. Д-р В. Г. Джанс, президент албертського університету офіційно відкрив ці святкування. У цій промові він м. ін. сказав: "Ріжні народи здобувають славу в ріжний спосіб. Одні здобувають славу мечем, а інші наукою й культурою. Мистецтво й культура завжди лишається після одиниць і народів і, дає надхнення все новим і новим поколінням. Західня Канада є щаслива тим, що має українців знаних зі своєї культури: пісні, танців, вишивок, різьби тощо. Я є захоплений виставкою, що її організовано з нагоди 100-річчя Канади, а тепер з нетерпеливістю (було це перед концертом) очікую могутніх співів. Вважаю за великий привілей і честь офіційно відкрити ці святкування 100-річчя Канади, нашої спільної батьківщини" — закінчив він під гучні оплески.

Святкування 100-річчя Канади відбулися під патронатом д-ра Грант МекЮвен, Лефтенант-Говернора Алберти.

Почесними патронами були: Високопреосв. Владика Кир Андрей, Преосв. Владика Кир Ніл Саварин, суддя Верховного суду Алберти П. Грещук, головний суддя Окружного суду Північної Алберти І Дікур.

КОНЦЕРТИ

Перший концерт відбувся в п'ятницю, 26-го травня, а другий в суботу, 27-го травня, в Ювілейній авдиторії.

Першого вечера програма концерту складалася з двох частин. В першій частині чоловічий хор під орудою М. Іваника, виконав три пісні. П'ять пісень виконав жіночий хор "Верховина" — диригент проф. С. Яременко, акомпаньювала М. Дитиняк. Три пісні виконав мішаний хор — диригент Р. Солтикевич, акомпаньювала П. Линковська.

В першій і другій частині концерту виступила гостя з Міннеаполісу Оксана Бринь, сопрано. В першій частині концерту було виконано три пісні, в другій частині також три, акомпаньювала Орися Юрківська. Своїм співом вона чарувала слухачів. Про її виступ Едмонтонський Джорнал написав: "...Але, що зробило концерт цей унікальним, це спів Оксани Бринь. В першій частині вона вийшла в традиційному строї, а її голос мав всі ціхи артистки, який дозрів і в повній вивчив народний репертуар. Він був теплий і чистий, водночас повний чуття, але не за сентиментальний, інтимний, а все ж таки, поданий з повним відчуттям музики. Пізніше (в другій частині) в формальному строї, вона співала театрально, і кожна хвилина давала повну приємність..."

В цьому дописі було тепло згадано за всі концертові точки, які гучно оплескувалися учасниками концерту.

Другий концерт "Пісні й танці України" відбувся в суботу, 27-го травня. Програма концерту складалася також з двох частин. Концерт було започатковано виступом чоловічого хору — диригент Р. Солтикевич, акомпаньювала П. Линковська, виконано три пісні. По цьому були два танці у виконанні танцювальної групи "Чорногора", керівниця І. Гупало, та два танці танцювальної групи СУМК катедральної громади св. Івана, керівник М. Куць.

В першій і другій частині концерту було вокальне соло гостя з Вінніпеґу баритона Ярослава Щура. В першій частині він виконав три пісні й одну додатково на гучні оплески публіки. В другій частині концерту він також виконав три пісні й одну додатково. Акомпаньювала М. Дитиняк. Це співак з Божої ласки, що має прекрасний голос і подає великі надії.

Збірний мішаний хор — диригент Р. Солтикевич, акомпаньювала П. Линковська, виконав три пісні, а одну додатково. Перед виступом Я. Щура відбувся танець "Шумки", а тоді ще перед виступом мішаного хору, а останній танець — Гопак — при кінці другої частини концерту — керівник М. Куць.

Цього вечора крім Я. Щура особливо відзначився виступ мішаного хору, а також виступ "Шумки", зокрема кінцевий танець. А в цілому всі концертові точки відбулися надзвичайно успішно. Правда, першого вечера й публіка не "дописала", другого вечера було значно більше, але все ж всі місця не були заповнені.

У суботу по концерті для всіх тих, що брали участь в концерті, чи участь в організації святкувань, відбулось в Інституті св. Івана спеціяльне прийняття.

Заслуговує на особливу увагу мистецьке оформлення програмок і сцени, зокрема емблеми 100-річчя Канади, яка висіла посеред сцени, що було виконано артистом-малярем В. Доброліжем. Він був головним керівником у підготовці й переведенні обох концертів.

Належить згадати і те, що в обидва вечори на концертах поміж першою й другою частиною відбувався показ української ноші. Першого вечора пояснення читала М. Мельничук, а другого В. Боцюрків, а акомпаньювала обидва вечори Галя Мельничук.

УКРАЇНСЬКА ЮВІЛЕЙНА ВИСТАВКА

У п'ятницю, 26-го травня від 7-ої години вечора, а в суботу від першої години дня відбулася виставка з докладними поясненнями в виставкових залях Ювілейної авдиторії: української народньої ноші з різних частин України, українських вишивок, писанок, куховарства й печива та українських книжок.

На виставці було показано українську ношу з різних частин України — полтавську, гуцульську, буковинську та інші. Показано ріжні рушники, скатертини, подушки, серветки, закладки і навіть 28 таблиць ріжного роду стилів вишивання. Кольори, краса і виконання окремих експонатів притягали до себе увагу й очі відвідувачів. Багато речей було пристосованих до теперішнього модерного вжитку, а деякі надаються пристосувати. В цьому відділі було понад дві сотні ріжних коштовних вміло підібраних експонатів.

У відділі писанок було до сотні писанок з ріжних околець України з традиційним орнаментом, чи старинним орнаментом, а найбільше з Гуцульщини.

У відділі куховарства й печива було показано традиційні українські столи з відповідними стравами: Великодній стіл, Різдв'яної святої вечері, весільний стіл й обжинковий стіл. Кожний стіл ріжнився стравами, а головне те, що на кожному столі було показано найдрібніші речі українських традицій.

Всі ці відділи були приміщені в одній великій залі, а представниці жіночих організацій пояснювали експонати. Загальний вигляд цієї виставки був надзвичайно гарний й кожен, хто оглядав цю виставку, був захоплений багатством виставки.

Належить згадати, що цю частину виставки приготував жіночий комітет святкувань 100-річчя Канади під головуванням п-ні К. Петецької, а мистецьким оформленням займався П. Сембалюк.

Цей головний комітет складався з підкомітетів: української ноші й вишивки — очолювала п-і Н. Цинцар, куховарський і печива — очолювала п-і Л. Івасюк, а писанок п-і Н. Лупул. Всі вони мабуть понад рік готувалися до цієї виставки й їм багато допомагали інші пані.

Відділ українських книжок містився в окремій просторій залі в якій було до тисячі ріжних українських, або про Україну книжок. Книжки в основному були розміщені епохами, починаючи від Остромирської Євангелії 1056 року. Тут можна було бачити найдавнішу літературу княжої доби як от: Збірник Святослава (1076 рік), Ганцька Євангелія (1144 рік), Печерський Патерик з II-го століття та інші. Була тут Острожська Біблія (1581 рік). З найновішої літератури виставлено твори Ів. Котляревського, М. Вовчка, Т. Шевченка, О. Ю. Федьковича, М. Шашкевича, Л. Українки, Ів. Франка. На окремих столах були твори історичні, військові та інші. Звертав на себе увагу стіл українікн мовами: англійською, французькою, німецькою і іспанською. На окремому столі були твори канадців українського походження та стіл української преси. Цю частину виставки впорядкував підкомітет, головою якого був інж. М. Фляк, а допомагали йому д-р В. Гирак та інші.

В суботу пополудні відбувся чай, який відкрила пані Р. Бовен, редакторка жіночої секції Едмонтонського Джорнал.

Підготовкою й переведенням святкувань займався окремий комітет під головуванням адв. П. І. Лазаровича, що був створений два роки тому. Також було організовано багато підкомітетів. Реклямою займався підкомітет під головуванням В. Бартка. Багато осіб віддано працювали, щоб гідно відзначити 100-річчя Канади. Безсумніву, що велике признання належиться всім організаторам і виконавцям програми святкувань, зокрема диригентам, співакам, танцюристам і їх керівникам, арт. маляреві В. Доброліжові, тим, що акомпаньювали, учасникам струнної оркестри, проф. С. Яременкові та всім, що організували виставку. Також належиться велике признання українській пресі за безкоштовний розголос цих святкувань.

Другу частину святкувань намічено відбути в жовтні місяці ц.р. з відповідними концертами та виставкою з відмінними програмами.

ЗБИРАЮТЬ І ЗБЕРІГАЮТЬ ЦІННІ КНИЖКИ Й ЕКСПОНАТИ

Осередок української культури й освіти у Вінніпезі

ЗА РІК ВІД СМЕРТИ ТЕТЯНИ КОШИЦЬ

Стефанія БУБНЮК

Минулий 1966 рік почався сумною подією в житті Осередку української культури й освіти: його довголітня працівниця-управителька пок. пані Тетяна Кошиць важко занедужала і 26 березня померла.

В час недуги пані Кошиць заступала її тимчасово в Осередку пані Дарія Навроцька, а від половини березня 1966 р. тимчасовою управителькою Осередку дирекція призначила Стефанію Бубнюк. Хоч недуга пані Кошиць і її смерть були важкою подією в діяльності Осередку, праця в ньому не припинялася і провадиться далі згідно з плянами дирекції, а теж і Жіночого кружка при Осередку.

Кожної середи від год. 5-ої до год. 9-ої ввечорі Осередок відкритий для тих, що приходять для студій у бібліотеці й архівах Осередку, за різними інформаціями та для оглядин Музею. В інші дні й години бувають спеціяльні відвідини приїжджих з-поза Вінніпеґу, екскурсій студентів, молодечих організацій і т.п.

Бібліотека Осередку постійно поповнюється книжками, що їх надсилають окремі громадяни зі своїх книгозбірень, а також автори. Деякі цінні видання дирекція набуває до Осередку. За останній рік вплинуло до бібліотеки ОУКО понад 200 книжок. Рідкісні книжки, раритети та унікуми, зберігаються з особливою увагою, але й узагалі книжки з бібліотеки не позичаються. Бібліотека призначена для студійних цілей і для збереження книжкового скарбу, особливо тих книг, які заборонені чужою владою в Україні.

В бібліотеці ОУКО є дуже цінні й рідкісні видання, яких ніде вже немає. Про них недавно згадував в своїй статті маестро С. Гординський у «Свободі», і тому тут їх не перечислюю. Взагалі бібліотека Осередку — це великий національний скарб.

Не меншим скарбом є архівні збірки окремих видатних людей, а також музей Осередку, в центрі зі своїм козацьким (слуцьким) поясом, якого немає тепер навіть у музеях Києва чи інших українських головних центрів. Цей золотом і шовком тканий пояс, хоч має вже близько 200 років, виглядає як новий. Осередок заплатив за нього 500 долярів, але його історична вартість неоцінена.

Багато ще інших цінних чи радше дорогоцінних експонатів має музей. Коли б розкласти у відповідному широкому приміщенні, вони б зайняли багато кімнат і приваблювали б глядачів своєю красою і вартістю. Щоб хоч трохи наблизитися до цього, Жіночий кружок при Осередку під головуванням пані Наталі Добровольської, при допомозі Марусі Климків і Віри Гриценко, а зокрема члена дирекції п. Зенка Гаврилюка і його дружини пані Лесі, та інших, провів велику працю у відновленні приміщень Осередку, упорядкуванні експонатів і книжок та їх відповідному розміщенні й оправленні в рамки та розвішенні деяких цінних мап і картин. Під умілим проводом і найбільшій праці п. Гаврилюка згадані пані та їх помічниці й помічники працювали довго, часто й до пізньої ночі. Але їх праця небула даремна. Музей Осередку, кімната визвольних змагань, як і всі приміщення ОУКО виглядають тепер надзвичайно гарно.

В Осередку української культури й освіти сходяться патріотичні українці без різниці віровизнання чи партійної приналежности. Осередок є центром культури українців Канади, бож тільки одна є українська культура.

Звичайні приходи Осередку складаються з членських внесків і добровільних пожертв. В останньому році пожертви збільшилися у зв'язку із смертю пок. пані Кошиць, як і з приводу перших роковин її смерти. Замість квітів на її могилу до Осередку вплинуло понад 600 дол.

В минулому році відбулися 21 вищі освітні курси Осередку української культури й освіти в Торонті заходами крайової екзекутиви УНО, згідно з домовленням дирекції Осередку. В цьому році відбудуться 22 вищі освітні курси ОУКО також у Торонті.

В ювілейний рік 100-річчя Канади Осередок виготовив два українські стилеві полтавські одяги: жіночий і чоловічий, і вони вже були на виставці, влаштованій відділом громадянства й іміґрації у Вінніпезі.

Українське громадянство цікавиться Осередком та визнає його потребу. Але тієї уваги, що дотепер виявлена, далеко ще не досить. Велика вага й значення Осередку української культури для всього українського громадянства Канади і з-поза Канади, ще вповні не усвідомлені. Це ж є центр збереження пам'яток національної культури і духового багатства українського народу. Тут, у вільній Канаді, ми можемо їх зберегти. Багато дечого цінного вже збережено, і рука ворога його не досягне, та багато ще треба буде вишукувати й зберігати.

Цей наш скарб культури має бути огнищем для наших молодих поколінь. Огнищем, яке будить у них національне почуття та гордість приналежности до свого народу, а також і дає наявні докази нашої великої культури.

Сподіваємось, що українське громадянство по цілій Канаді здобудеться на більші зусилля, які дали б нашому Осередкові змогу далі продовжувати працю. Дотепер Осередок існує завдяки малим пожертвам і членським внескам. На саме утримання Осередку і набуття нових пам'яток потрібно багато більше, а на поширення приміщень треба ще додаткової суми. Розуміється, що було б найкраще, якщо можна було б спромогтися на будову власного відповідного, хоч може й небагатого, приміщення. Але для цього треба спромогтися на національну соборність нашого духа, на глибше розуміння великої історичної ваги такої установи, як Осередок української культури.

До цього закликаю щиро своїм жіночим серцем усіх, що хоч трохи зацікавлені в збереженні української культури.

Богослуження: червень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
11	29	Н	**Св. Отців.**	**4 по Соп. † Варт. і Варн.**
12	30	П	Ісаакія преп.	Онуфрія Вел. преп.
13	31	В	Єремія ап.	Акилини мч.
14	1	С	**Червень.** Юстина мч.	Єлисея прор.
15	2	Ч	Никифора св.	Амоса прор.
16	3	П	Лукиліяна мч.	Тихона
17	4	С	Митрофана св.	Мануїла мч.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
11. — Норт Стар
18. — Ріно 10 (празник); Гай Прері год. 2
19. — Гей Скул 10
24. Різдво Ів. Хр. — Гай Прері 10
25. — Піс Рівер 10.30
29. св. Петра і Павла — Гай Прері 10

о. Д. Гнат
P. O. Box 68, Glendon, Ph. 635-3741
11. — Айрон Ривер год. 10.30 р.
18. — Ст. Павль год. 10 р.
19. — Глендон год. 10 р.
25. — Єтнаа год. 10 р. (храм)

о. М. Головатий
11 червня — Равид Гил 7.30 веч.
25. — Равид Гил 7.30 веч.

о. Т. Гурко
P.O.B. 8, Radway, Ph. 736-3501
11. — св. Параскевії
18. — Восетна (храм)
19. Пресв. Трійці — Смокі Лейк
25. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
P.O.B. 58, Myrnam, Alta.
11. — Мирнам год. 10;; Парастаси год. 3 попол.
18. — Ллойдмінстер год. 10 Литія, храм
19. Св. Духа — Фіделиті год. 10 і Парастаси
24. св. Хрест — Мирнам год. 10
25. — Моркемб год. 10 (храм)
29. св. Петра і Павла — Мирнам год. 10

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. GA 4-1472
11. — Ст. Майкел
18. Сош. Св. Духа — Восток св. Михаїла (храм)
19. Пон. Св. Духа — Делф (храм)
25. — Лемонт

о. О. Захаріясевич
Box 160, Redwater, Ph. 735-3952
11. — Редвотер год. 9; Федора год. 10.30 рано
18.— Редвотер год. 9; Вог год. 10.30 рано
24. Різдво Івана Христ. — Редвотер год. 9 рано
25. — Редвотер год. 10.00 рано
29. св. Петра і Павла — Редвотер год. 9 рано

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
11. — Лішор: перша Сл. Божа новопосвяченого отця Теодосія Олександра Сенишина ЧСВВ
18. Зіслання Св. Духа — Ярослав (храм)
25. — Скаор

Sterling Memorials Ltd.

3619 - 118 Avenue
EDMONTON, ALTA.

Ph. 474-1311

Фабричні ціни

Peter Kokolski, Manager

о. Б. Карпчев
P.O. B. 502, Hines Creek, Ph. 83
11. — Гренд Перрі 10; Ройкрафт 1 попол.
18. — Ройс 10
24. — Ройкрафт 10 (храмовий празник)
25. — Кентуян 10
29. св. Петра і Павла — Ройс 10 (храм)

о. П. Литвин
Two Hills, Ph. 657-2345
11. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ год. 10
18. — Ту Гилс год. 10
19. — Плейн Лейк, год. 10 — празник. Ту Гилс год. 7 веч.
25. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10; Гері Гилс, год 11.30

о. Б. Ломинський
Box 215, Holden, Ph. 104
11. — Дейзленд
18. — Голден-фарми
24. — Дейзленд
25. — Коперник
29. — Голден-місто
Всюди: 9.30 Утр. або Веч.; 10.30 Служба Божа.

о. Є. Мельничук
P.O.B. 215. Boyle, Alta.
11. — Бойл рано 9 год.; Френс рано 10.30
18. Сош Св. Духа — Бойл 9 год. рано; Крегенд 11 год. рано
19. Пресв. Трійці — Просперіті 10 год. рано

о. П. Петришин
Box 391, Athabasca, Ph. 6752593
11. — Атабаска
18. — Ню Пайн Крік
19. — Росінгтон
25. — Атабаска: архиерейські відвідини

о. Б. Снігурович
11219 - 58 St., Edmonton
Ph. 479-3745
11. — Чергіл год. 10 Сл. Божа і відправи на гробах; Мелілі год. 5 попол. Сл. Божа
18. — Едсон, храмове свято: Сл. Божа, водосвяття

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna, Ph. 636-3543
11. — Стрий
18. Сош. Св. Духа — Вилна, храм
19. Пресв. Тройці — Спедден, храм
25. — Спедден

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree, Ph. 592-3804
11. — Іннісфрі-місто 9 рано; Ренфурлі 11 рано
18. — Іннісфрі 11 ренч
19. — Іннісфрі 1 ренч
25. — Менвіл

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent, Ph. 948-3730
11. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30
18. — Дервент 10.00 (празник Св. Духа)
19. Пон. Пр. Тройці — Дервент 10.30
25. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30
Поминки на гробах: 4. Дервент - Вознесення 4 год. попол.

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. Б. Лисак ЧСВВ
1213 Falls Street, Nelson, B. C.
Tel. 352-3623
11. — Крестон
18. — Нелсон 9.30; Трейл 12 год.
25. — Кренбрук 10 год.

о. І. Макух
1112 Caledonia Ave.
Victoria, B.C., Ph. 384-6006
11. — Вікторія 10 р.; Чімайнус 3 попол.
18. — Порт Алберні 10 рано (по Сл. Божій — парафіяльний обід у залі)
25. — Вікторія 10 рано

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
11. — Медовлейк
18. Зелені свята — Норт Бетлфорд 2 год. Парастаси на гробах
19. Зелений пон. — Витків, по відправі парастаси на гробах
25. — Норт Бетлфорд (празник); Редісон, Сл. Божа 3 год.

о. М. Будз
Box 208, Vonda, Ph. 47
11. — Кадворт
18. — Пітерсон (храм) год. 9
19. Пресв. Трійці — Вонда 10 г.
25. — Гаврилюки 10 год.

о. С. Гарванко
Box 103, Krydor, Ph. 40
11. — Кридор (год. 2 на гробах)
18. Зіслання Св. Духа — храм в Орлові
19. Понед. Св. Духа — Кридор
25. — Блейн Лейк і Угринів (по відправі на гробах)

о. П. Гардибала
Box 388, Wadina, Ph. 338-2368
11. — Ваdіна 9 год. рано; Ровз єВлі 11 год. рано; Поркюпайн 7.30 год. веч.
18. Сош Св. Духа — Ваdіна (празник) 10 год. рано; Ваdіна 3 год. попол. на гробах
19. Пресв. Трійці — Ваdіна 9 год. рано; Бобулинці 11 год. (опісля на гробах)
25. — Поркюпайн 10 год. рано; Ваdіна 7.30 веч.

о. Р. Гоменко
1236 College Str., Saskatoon
11. — Мидждор год. 8 рано; Кіндерслей год. 10.30 рано
18. Сош. Св. Духа — Ростерн-фарми (празник) Литія год. 9 Сл. Б. год. 10.30 рано
19. Пон. Пр. Тр. — Ростерн-місто (св. Петра і Павла) Утреня год. 9 рано, Сл. Б. год. 10 рано
25. — Ростерн-місто Литія год. 9 рано Сл. Б. год. 10 рано

о. А. Пакош
751 - 14 St. W. Prince Albert
Ph. 763-3645
11. — Міт Парк
11. — Шітман 1 в пол.
18. — Мекдовал, празник, поминки
19. — Сісел — празник
25. — Міт Парк — поминки на гробах

о. А. Хорунжий
Box 111, Alvena, Ph. 10
11. — Алвена-фарми (на гробах)
18. — Алвена-місто 9 рано; Вакав 11 рано
19. Пресв. Трійці — Сокаль (храм) 10 рано
25. — Ланівці (на гробах)

о. М. Шевчук
Box 254, Montmartre
11. — Момарт 3.30 попол.
18. — Кендйк (гроби); Момарт 3.30
19. Пон. Св. Духа — Дайсарт
25. — Ґренфіл (гроби); Момарт 8.30

о. С. Юник ЧСВВ
Box 1375, Melfort, Sask.
11. — Єлов Крік год. 10.30; Мелфорт год. 7.30
18. — Мелфорт год. 10.30 (празник); Ніпавин год. 2
19. Св. Духа — Ґрокліф год. 10.30
25. — Брукобі год. 10.30

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★

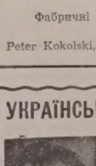

найнижча ціна
найкраща
обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ

★

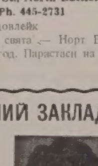

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ДУХОВНІ РОЗДУМИ
ЛЮДИ НА НАС ДИВЛЯТЬСЯ

о. Микола ДЯДЬО

Люди на нас дивляться. Знаємо це. А краще б пам'ятати ось що: Бог не тільки дивиться, а й справді бачить нас.

Зважаємо на людей, бо боїмось, щоб нас не критикували чи не поправляли. Нам дуже залежить на тому, щоб виглядати у людських очах, коли вже не досконалим, то хоч близьким до досконалости. А, властиво, нам треба жити в Божій присутності і передовсім боятися, щоб не образити всюдиприсутнього Бога, а менше думати про те, що про нас думають чи говорять люди.

Як довго наша совість чиста, так довго ні людські думки про нас, ні людське слово не додасть ні відійме нічого з нашої вартости. Не станемо ліпші лише через те, що нас хвалитимуть, ані не станемо гірші лише через те, що інші будуть дошукуватися чи і знайдуть в нас якісь хиби. Ми добрі чи злі в нас самих, а не через те, що нас хвалять чи ганять. Ми такі, якими Бог нас бачить. А Він бачить найкраще!

Наша вартість перед Богом не залежна від того, що про нас думають люди. Бог бачить наше серце, а не лише обличчя. Бог знає наші наміри і щирість змагань до доброго; люди звичайно судять нас з наших зовнішніх слів, вчинків; вони не в силі точно зрозуміти і правильно осудити ні наші заслуги ні наші провини. А буває, і то часто, що люди судять нас згідно з тим, що їм самим подобається чи не подобається; що вони люблять чи не люблять. Буває й таке що людський суд походить з чистої глупоти чи перекручених понять.

У цих справах добре наслідувати св. Апостола Павла. Він намагався бути «всім для всіх», старався догодити кожному; однак не дбав про те, що про нього люди думають. Він знав, що це неможлива річ догодити справді всім. Він дуже старався поправити життя людей, але не уникнув ні гострої критики ні осуду людських язиків.

Як св. Павло, так і ми повинні скласти наше життя у Божі руки, скласти і всі осуди на Його вирішення. Перед несправедливою критикою боронись покорою і терпеливістю. Якщо, однак мовчанка мала б справу погіршити, то треба просити Бога про розсудливість і мудрість і щойно з тими чеснотами боронити себе, вживаючи правди.

Справді, це потіха для нас, що Бог не тільки бачить і знає те, що бачать люди, які з нами живуть, що Він знає і наше серце, наші бажання, наміри, нашу щирість у змаганнях, які закриті від людського ока.

Нам треба самим перед собою бути певними, що ми дійсно і щиро робимо зусилля в напрямі добра. І ця певність повинна бути без самообману і без гордости. А Бог вже подбає про те, щоб остаточно правда перемогла. Злі язики і жорстокі людські осуди недовго будуть жалити людину, яка довіряє Богові більше, ніж собі. Нехай ніхто не перестає чинити добро лише тому, що це подобається деяким людям; нехай ніхто не робить зла, тому що декому чи й багатьом це подобається.

Мій Небесний Судде! Складаю моє життя до Твоїх стіп. Щиро бажаю спрямувати всі мої зусилля, щоб Тебе прославляти і величати. Хочу шукати Твоє правди і жити нею щодня. Не буду нагально боронити себе, якщо погано будуть мене розуміти, хіба, що моя мовчанка була б соблазню чи обрязою, або коли я обов'язаний з уряду чи з любови заговорити. У цьому випадку боронитиму правду розсудливо і з любов'ю. Поза тим увесь суд лишаю в Твоїх руках.

Захорони мене від мого власного самозакохання. Прости, Боже, злим язикам, що говорять несправедливо проти мене; просвіти серця тих, що стараються мене несправедливо осудити. Не дозволь, щоб я будь-коли залишив добре діло чи зробив зле діло підо впливом людського поговору.

Ти один — найсвятіший; Ти один, між Господь; Ти один відвічний! Люди так часто помиляються у своїх судах та осудах. Буду старатися так жити, щоб людська опінія, людські осуди ніколи не відвернули мене від виконування Твоєї святої волі.

—o—

Виставка мистецтва СССР В Римі

(УПБ) Від 21 березня до 21 травня відбувалася в т.зв. Венецькій палаті в Римі "виставка цінностей древньо-російського мистецтва". (Така була її офіційна назва). Одначе напис в італійській мові не віддавав точно того, що було показано на виставці. Предмети виставки це археологічні пам'ятки, сідки давних культур, починаючи від кам'яної доби аж до початків барокка в XVII сторіччі.

Географічно ця виставка представляє всю територію сьогоднішнього СССР, але її втиснуто, з пропагандивних оглядів, під спільну назву "старо-російського мистецтва". На виставці показано приблизно 2000 ріжних предметів усіх важливіших музеїв майже кожної республіки СССР. З українських музеїв там є представлені: Інститут Археології Української Академії наук в Києві, Інститут Соціяльних Наук Львівського університету, Історичний Національний Музей в Києві, Археологічний Музей в Одесі та Кримські Археологічні Музеї Керча, Севастополя і Теодосії.

Між найстаршими предметами виставки є українські, що походять з розкопів стоянок в Молодовому на Середньому Дністрі з пізньої кам'яної доби, між іншим два кістяних жезли, що належали голові племені, з плоско-різьбою людини на одному з них з Інституту Соціяльних Наук Львівського університету. Далі ідуть численні пам'ятки племен дніпро-донецької культури, з неолітичного періоду (4,000 до Хр.), знайдені у розкопах Микільського Могильника: орнаментовані глиняні посуди ;сокира і кам'яні ножі та кінцівки до стріл; підвіски, шпильки, намисто (120 зернят) кістяного виробу, — з Інституту Археології Київської Академії Наук.

Трипільська культура представлена тут може найчисленніше. Дуже численні експонати привезені з Молдавії з музеїв Кишенева, з зазначенням, що вони належать до ранньої трипільської культури (кінця IV і першої половини III тисячоліття до Хр.). Пам'ятки трипільської культури з України звичайно датовані другою половиною III тисячоліття, хоч не бракує і старіших пам'яток цієї ж культури, як глиняний модель житла віднайдений у Сушівці, або пам'ятки зі села Усатово. Привезена тут також керамічна жіноча статуетка з пізньо-трипільського поселення, знайдена в селі Трояново на Житомирщині.

Між предметами з епох бронзи, міді і заліза стрічаємо чимало пам'яток з України. З Київського Національного Музею 4 глиняних посудин, знайдених в селі Суботове, з IX-VIII ст. до Хр.; два мечі залізні, знайдені в селі Софіївка, рівно ж з цього періоду; залізна сокира з Княжої Гори; бронзові браслети та інші оздоби з околиці Канева. Ці натяки — це лиш мінімальна частина усього, що з України привезено на цю "панросійську" виставку, бо між експонатами є також чимало пам'яток Скито-сарматського періоду та з причорноморських грецьких колоній; найбільше з Ольвії, Херсонесу, Керчі. Але майже всі ці пам'ятки знаходяться в музеях Ленінграда і Москви, хоч віднайдені в цих останніх роках.

Для ікон призначено заледве одну невелику залю. Тут стрічаємо дві ікони св. Юрія, обі Новгородської школи з XIV і XV століть. Життя св. Миколая (кінець XIV ст.); в'їзд Христа до Єрусалиму (XIV ст.); святі Косма, Дам'ян і Яків Молодший (кінець XV) ст.); Свята Трійця Рубльова (1411 р.) — копія; Рождество Пресвятої Богородиці (XVII ст.); Обличчя Спасителя з загостреною бородою(Спас з мокрою бородою); Ікони Царських Дверей з іконостасу XVI ст. та деякі інші.

Кілька знаменитих фресків, відносно старинних, представлені досить точними копіями. Найстаріший з виставлених фресків (прибл. 1246 р.) походить з Новгородського Спаського Собору і представляє князя Ярослава, що вручає Христові храм. Два фрески Теофана Грека (з 1378 р.) походять рівно ж з Новгорода з Преображенського Собору. Один зображує Преподобного Макарія, другий — св. мученика Акакія. Між експонатами релігійного характеру треба ще згадати велику плащаницю з XVI ст., робота високомистецької вартості. Дві Панагії срібні з XV ст.; добре збережений Воздух рівно ж з XV ст., і епітрахиль та нарукавники, прикрашені емалями і перлами, робота з XIII-XIV століть.

Для звичайних відвідувачів найбільш суґестивно представляється заля ікон. Чи то ікони Богородиці, чи то ікони Спасителя і святих, — всі вони так напосні блеском кольорів і просякнуті такою глибокою духовістю, що мабуть ні один з відвідувачів не може перейти серед них без зацікавлення.

НЕДІЛЯ СВЯТИХ ОТЦІВ

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 44

У ті дні Павло постановив минути Єфес, щоб не загаїтися в Азії. Бо спішився, коли б було йому можливо день П'ятдесятниці святкувати в Єрусалимі. З Мілету ж післав у Єфес і прикликав пресвітерів церкви.

А коли до нього прибули, сказав їм: Ви знаєте від першого дня, коли я увійшов в Азію, як я цілий час з вами пробував, служачи Господеві з усякою покорою і слізьми, і спокусами, котрі приходили на мене з жидівських засідок; як я не ухилявся від нічого корисного, щоб вам не проповідати і не навчати вас прилюдно і по домах, засвідчаючи жидам і грекам покаяння перед Богом і віру в Господа нашого Ісуса Христа. А тепер це я, зв'язаний Духом, іду до Єрусалиму, не знаючи, що в нім приключиться мені; тільки що Дух Святий свідчить мені по всіх містах, кажучи, що кайдани й горе ждуть мене. Та я не уважаю моєї душі дорожчою від себе, щоб тільки скінчити мою дорогу з радістю і службу, котру прийняв від Господа Ісуса, щоб засвідчувати Євангеліє ласки Божої. Тепер то я знаю, що більш не будете бачити мого лиця ви всі, між котрими я ходив, проголошуючи царство.

Для того свідчуся вам нинішнього дня, що я чистий від крови усіх. Бо я не відтягався, щоб вам об'являти всяку раду Божу. Пильнуйте себе і всього стада, в котрім вас Дух Святий настановив єпископами, щоб пасти церкву Божу, що й придбав власною кров'ю. Бо я знаю, що після мого відходу увійдуть між вас хижі вовки, не щадячи стада. І з вас самих повстануть мужі, говорячи розпусне, щоб відвести учеників за собою. Для того сторожіть, пам'ятаючи, що я через три роки, вночі і вдень, не переставав із слізьми напоминати кожного поодиноко.

А тепер поручаю вас Богу і слову його ласки, котрий у силі будувати і дати наслідство між всіма освяченими. Срібла і золота або одежі від нікого я не жадав. Самі знаєте, що моїм потребам і тих, що зі мною, служили ці руки. Я все показав вам, що так працюючи, треба піднімати немічних і пам'ятати на слово Господа Ісуса, що він сказав: щастя є радше давати, як приймати.

А коли це сказав, приклонив свої коліна і молився з нами всіма.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ІВАНА: зач. 56

У той час Ісус звів свої очі до неба і сказав:

Отче, прийшла година: Прослав свого Сина, щоб і Твій Син прославив Тебе; як Ти дав йому владу над всяким тілом, щоб усьому, що ти дав йому, він дав життя вічне. Це ж вічне життя, щоб пізнали Тебе, єдиного істинного Бога, і того, що Ти післав, Ісуса Христа.

Я прославив тебе на землі, — довершив я діло, що Ти дав мені виконати; і тепер прослав мене Ти, Отче, у Себе тією славою, що я мав у Тебе, перш ніж настав світ.

Я об'явив ім'я Твоє людям, що Ти дав їх мені зі світу; Твої вони були, а Ти дав їх мені, і вони зберегли Твоє слово. Тепер зрозуміли вони, що все, що тільки Ти дав мені, походить від Тебе; бо слова, що Ти дав мені, я передав їх і вони прийняли і зрозуміли дійсно, що я вийшов від Тебе, й увірували, що Ти післав мене.

Я за них молюся, не молюся за світ, а за тих, що Ти дав мені, — Твої бо вони. І все моє — Твоє; і все твоє — моє, і прославився я в них. І я вже не на світі, а вони на світі, і я йду до Тебе.

Отче святий, збережи їх у Твоє ім'я, тих, що дав Ти мені їх, щоб вони були одно, — як і ми. Коли я був з ними на світі, то зберігав їх у Твоє ім'я; тих, що ти дав мені, я зберіг, і ніхто з них не загинув, тільки син погибелі, щоб сповнилось Писання.

Тепер же до Тебе я йду, і говорю це в світі, щоб мали в собі радість свою повну.

—o—

Конвенція католицької преси в Торонто

(ІС) Наголос на професіоналізм був програмовим ключем 57-ої річної конвенції Католицької Пресової Асоціяції Америки і Канади, яка відбула цьогорічні наради в Торонто, Канада, в Кінг Едвард Шератон готелі, від 16 — 19 травня ц.р., з участю понад 450 делеґатів. З українців в цій річній конвенції брали участь о. О. Купранець ЧСВВ, редактор "Світла" та заступник голови УКАП, акредитований член цієї Асоціяції о. Я. Свищук, редактор "Нової Зорі" та директор інформативної служби і член головної управи УКАП, та п. Я. Фабіян, сталий кореспондент католицького тижневика "Кенедієн Реджістер".

Наради конвенції почались спільною св. Літургією, яку відслужив Архиєпископ Торонта Филип Ф. Покок, що виголосив знаменну проповідь про значення католицької преси в житті Божого люду.

Як було згадано на початку, головною метою цьогорічної конвенції було звернути увагу на професіоналізм та якість католицького журналіста та зосередити його зацікавлення на пособоровій тематиці. До важніших доповідей на цю тему треба зачислити ключеву промову єпископа Вікторії, Брит. Колумбія, Ремі И. ДеРу, предсідника Єпископської Комісії Загального Зв'язку, на тему: "Преса — середник зв'язку". Черговою темою конвенції була доповідь: "Католицька преса в орбіті Золотої Ери", яку виголосив Д. Роуч, редактор "Вестерн Кетолік Ріпортер".

Цьогорічна конвенція звернула рівнож велику увагу на фото-журналізм у пресі. Знаменну доповідь на ту тему виголосив загальнознаний мистецький керівник тижневика "Лук" з Нью-Йорку Еллен Герлбирд. Він в наглядний та образовий спосіб при помочі спідіяскопу доказував, як можна і треба користуватися в часописах та журналах образовою сторінкою та вказав на методи належного розміщення знимок.

На завершення Конвенції відбувся конвенційний бенкет, на якому вручено найвищу нагороду за найкращі журналістичні досягнення, у виді бронзової статуї св. Францішка ДеСалє, якої скульптором був о. Т. МекҐлин. Переможцем цієї найвищої нагороди був приятель українців, о. І. Ріді, редактор "Аве Марія" з Нотр Дейм, Індіяна.

При президіяльному столі підчас цього бенкету сидів український Владика з Торонто Преосв. Кир Ізидор Борецький.

Крім високопоставлених членів католицької ієрархії, на чолі з почесним президентом Католицької Пресової Асоціяції Архиєпископом Кленсом Ісенменом, в ключевому бенкеті брали участь представники канадійського уряду з міністром комунікації та мейором міста Торонто у проводі.

ВЛАСНИКИ НЕРУХОМОГО МАЙНА
ВИМІР ПОДАТКУ В 1967

Ось тут у Шкільній Раді Едмонтонських Сепаратних Шкіл ми також маємо спеціяльний сентеніяльний проєкт. Нашим завданням є, щоб з кінцем року усе майно в Едмонтоні, якого власниками є католики, або яке буде ними куплене, було в сиі галі на податковій листі сепаратних шкіл.

Тому просимо співпраці збоку католицьких платників податку. Чи ваше майно є оподатковане для підтримки сепаратних шкіл у місті? Де сумнів заходить, просимо католицьких податковців допильнувати, щоб так було. Інформації в цій справі можна дістати у міського асесора, тел. 424-0211, або у своїй Раді Едмонтонських Сепаратних Шкіл.

Податкова ставка для сепаратних і публичних шкіл є така сама.

(Edmonton Separate School Board, 9806 - 106 St.)

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Похорон бл. п. о. Епіфанія Пащака ЧСВВ

бл. п. о. Епіфаній Пащак ЧСВВ

(Українська преса в Канаді і ЗДА помістила довші згадки про передчасну смерть о. Епіфанія Пащака ЧСВВ. Струджене і хворе серце цього праведного священика перестало бити в неділю, 16 квітня, 1967 р., в 12-ій годині вполудні, в місті Гемтремк, Мишиґен у василіянському манастирі. Покійний уже був готовий правити Службу Божу в годині 12:15. В його кімнаті лежала книжка проповідей з зазначеним місцем: Проповідь на неділю Розслабленого. На прохання редакції ось тут опис похоронних обрядів о. Епіфанія Пащака, ЧСВВ).

Уже в неділю вечером, біля сьомої години, тіло покійного о. Епіфанія спочивало на чорному катафальку посередині церкви Непорочного Зачаття у Гемтремку. Довга постать у монашій рясі, вервичка зі стертими зернятами частого вжитку з хрестом у руках, золотистий епітрахиль сплинав до ніг, лежав він погідно ,а обличчя відзеркалювало спокій по довгих трудах. Вкоротці зберуться отці Василіяни, щоб відправити Панахиду за свого спів-брата. Чекали на молодшого брата Володимира, який летів з Вінніпеґу, щоб з другим братом о. Патрикієм відпровадити о. Епіфанія в далеку дорогу через Америку, до Вінніпеґу, Едмонтону, щоб вкінці скласти його тіло на мондерському цвинтарі.

В 9-ій годині була Панахида. Правили о. ігумен І. Лотоцький ЧСВВ, о. Юрій Жидан. ЧСВВ, о. Т. Лазор ЧСВВ, о. Є. Барнич ЧСВВ й о. В. Гавліч ЧВСВ.

В понеділок, 17 квітня, від ранка до вечора приходили люди, щоб проказати молитву біля катафальку о. Епіфанія. Вранці, отці правили Служби Божі в чорних ризах за спокій душі покійного, а під час дня діти парафіяльної школи приходили групами щопів години і проказували наголос свої діточі молитви в супроводі Сестер василіянок і учительок.

Ввечорі почався обряд погребення монаха. Від 7-ої години до 9-ої виповнена церква молилася літургійним співом монаших обрядів, котрі прощали покійного не жалісним тоном, а радше окликом надії блаженної радости по многотрудженому житті. В сослуженні були священики: о. Ю. Катрій ЧСВВ, заступник протоігумена оо. Василіян в ЗДА, о. ігумен І. Лотоцький ЧСВВ, о. монс. М. Бохневич, о. І. Прокопович, о. Ю. Жидан ЧСВВ, о. В. Гавліч ЧСВВ, о. М. Прийма ЧСВВ, о. Н. Свірський ЧСВВ, о. Г. Сурмачевський ЧСВВ, о. П. Чавс. о. А. Трешневський, о. Т. Лазар ЧСВВ, о. Є. Барнич ЧСВВ, о. Ярема, о. Т. Глия, о. В. Ручкий, о. В. Яремак. Наприкінці відправ, о. Вол. Гавліч виголосив проповідь. Притишений голос відомого місіонаря змалював життя о. Епіфанія своїми особистими переживаннями, бо ж він пережив багато років з покійним в тому часі, коли він працював в Ню Йорку і Чікаґо. В церкві можна було відчути тихий біль вірних, котрі прощали цього священика, що навіть не дожив до 50 року свого життя. Були там усі сс. Василіянки і Служебниці з Дітройту і Виндзор. Була с. Єлисавета СПНДМ, що колись вчила о. Епіфанія у Вінніпеґу. Після відправ, тіло лежало в церкві, а стійку тримали воєнні ветерани американських війн — їхня остання прислуга цьому воїнові Христовому.

18-го квітня — тіло о. Епіфанія знято з катафальку і вложено до домовини. Тоді почалася Служба Божа, що її концелебрували оо. Ю. Катрій ЧСВВ, І. Лотоцький ЧСВВ, Ю Жидан ЧСВВ, І. Прокопович, монс. Бохневич, Г. Сурмачевський ЧСВВ, М. Прийма ЧСВВ, Н. Свірський ЧСВВ, В. Гавліч ЧСВВ. Священики одним голосом читали молитви Літургії, а церква заповнена людьми і молоддю наголос відповідали молитвами вірних. У міжчасі, шкільний хор під проводом сс. Василіянок співав частини богослуження. Згармонізовані молитви Божого народу скоро зближали їх до св. Причастя, коли сотки молоді приступили до св. Тайн. Це була їхня услуга о. Епіфанієві, який у пості подавав їм реколекційні науки.

Коли уже відбулося останнє прощання, і останні краплини свяченої води сплили з домовини, притулено віко домовини і похоронний похід приготовився у дальшу дорогу. Повезуть тлінні останки літаком через простору американську землю і пристануть у Вінніпеґу, де о. Епіфаній народився, жив і звідки пішов у монастир.

Скоренько літак пролечує крізь хмари, над мишиґенським озером, над полями Миннесоти аж приземлюється в Мінеаполісі. Тут о. монс. Кнап уже жде, щоб скласти співчуття родині з приводу втрати його доброго друга. З вікна приглядається, як домовину переносять на інший літак. Година, а може дві, розмови, і знову взноситься залізний птах, щоб далі нести домовину до своєї мети.

Пізного пополудня літак спускається над Вінніпеґом, і колеса легесенько дотикають землю, щоб ненарушно привести о. Епіфанія до родини, до рідного міста, і до рідної церкви св. Миколая. Отець протоігумен М. Дацюк ЧСВВ і о. В. Шевчук ЧСВВ чекають на летовищу. Знову тіло відпроваджено до нової церкви св. Миколая. В липні минулого року тут о. Епіфаній з братом о. Патрикієм відправляли першу Службу Божу у нововідкритій церкві, а тепер перший похорон священика у новій церкві ,і доля склалася, що це якраз син і перший священик з церкви св. Николая.

Того ж вечора родина о. Епіфанія зібралася в церкві на Панахиду, що її правили священики, а співав хор церкви св. Миколая. З родини були брати Дамян з дружиною з Калґарі, о. Патрикій ЧСВВ, Володимир з дружиною. Не було сестри с. Епіфанії Ольга, що лежала хвора з лічниці св. Михаїла в Торонто. Були вуйки Михаїл Шаламай, Стефан Шаламай, тета Марія Беґворт, усі вони з родинами. Прийшли священики віддати останню прислугу своєму братові в Христі: о. протоігумен М. Дацюк. о. протоігумен П. Малюга ЧНІ, о. монс. С. Семчук. о. монс. Р. Добрянський, о. В. Шевчук ЧСВВ, і ще ці священики, що були на панахиді і на Службі Божій в наступному дні: о. монс. С. Кнап з Міннеаполіс, о. монс. Д. Шевчук ,о. П. Романишин, о. М. Гнесько ЧСВВ, о. М. Химій ЧСВВ, о. І. Кришталович, о. П. Даревич, о. И. Кормило, о. А. Фик, о. С. Іжик, о. Е. Олійник, о. Е. Рудачек, о. С. Тарнавецький, о. Захарій Золотий, о. М. Гринчишин ЧНІ, о. В. Божик, о. І. Шолдак, о. Іван Іванчук, о. Е. Пільків. Після панахиди прощає о. Епіфанія о. М. Гнесько ЧСВВ, який згадує о. Филипова, що перший заохотив і був зразком для о. Епіфанія. Згадує давних парафіян церкви св. Миколая, котрих уже мало, але мимо глибокої старости прийшли попрощати о. Е. Пащака, давного знайомого і дитини "Великої" церкви.

19 квітня — урочиста Служба Божа в сослуженні о. монс. С. Кнапа, о. протоігумена М. Дацюка ЧСВВ, о. монс. Д. Шевчука, а дияконують о. П. Романишин, і о. М. Гнесько ЧСВВ. Наприкінці. о. протоігумен проповідує і жалує, що ми усі тратимо такого доброго і ревного священика й монаха. На перекусці, знову о. протоігумен дякує усім за участь і поручає душу о. Епіфанія ласкавій пам'яті і молитвам. В церкві, як було в Дітройті, багато людей, а особливо Сестер Служебниць. Приїхали з Манітоби, з Саскачевану, з Онтаріо, а між ними Мати Провінціяльна Францес, Мати Бернадета, щоб теж скласти останню прислугу о. Епіфанієві, який роками провадив душами наших монахинь і щиро інтересувався їхніми удачами і невдачами. По обличчях монахинь пізнати, що вони понесли дорогу втрату.

Того ж пополудня, жалібний похід зближався до своєї останньої зупинки. Тіло о. Епіфанія знову відвозять до літака, а звідти супроваджене о. протоігуменом М. Дацюком ЧСВВ, рідними братами Дамяном, Володимиром, і о. Патрикієм, рушає до Едмонтону. Едмонтон теж знає о. Епіфанія. Він був парохом у церкві св. Василія, багато знайомих священиків, редакція "УВістей" — заходив сюди о. Епіфаній зчаста. В леті є ще один пасажир, єпископ Піше з Піс Риверу, колись о. Епіфаній місіонарував в тих околицях. Владика обіцяє помолитися за його душу. В Едмонтоні уже чекає на домовину п. Методій Смолик. Засумоване його обличчя відкриває його біль над втратою близького приятеля, котрого возив по місті, щоб жебрати дарунки для бідних дітей мондерського сиротинця.

20 квітня — Похоронна каравана привозить тлінні останки о. Епіфанія до церкви св. Василія в полудневому Едмонтоні. Преосвящений Кир Ніл Саварин займає місце на троні, а урочисту Службу Божу править: о. протоігумен Дацюк ЧСВВ, о. С. Курило ЧСВВ, о. Ю. Козальський, о. В. Бараник ЧСВВ, і о. Ю. Слота ЧСВВ. Інші присутні священики були: о. мітрат В. Лаба, о. Я. Федуник, о. В. Підскальний ЧСВВ, о. Б. Лисак ЧСВВ, о. Р. Мельник ЧСВВ, о. И. Тимочко ЧСВВ, о. Иосафат Шкварок ЧСВВ, о. Д. Гумніцький ЧСВВ, о. Е. Дмитрук, о. К. Станґрет, о. Петро Іванець, о. В. Волошин, о. М. Ханас ЧСВВ. Після літургії о. протоігумен Дацюк ЧСВВ виголошує прощальне слово в імени отців, Сестер Служебниць, вірних Едмонтону, котрі прибули у великій скількості, щоб востаннє прощати знаного о. Епіфанія.

Панахиду відправляє Кир Ніл в сослуженні всіх отців, останнє прощання і знову відізджає каравана з тілом о. Епіфанія. Тепер уже до Мондеру. Це вже остання зупинка.

Дорога до Мондеру недалека. Кількадесять миль. Авто з домовиною їде вперед, а за ним брати о. Епіфанія з о. протоігуменом Дацюком ЧСВВ. Гарний весняний день. Минається Елк Айленд Парк, а тут околиці, де оо. Василіяни душпастирювали: Лемонт, Скаро, Спедден, Чипмен, Гиллярд... Їздив сюди і о. Епіфаній. . .

Біля четвертої години пополудні, каравана з супроводжаючим автом віздждає до Мондеру. . . здалека чути ламентний звук похоронного дзвону на церковній дзвіниці. . . легесенько скручує авто на монастирське подвір'я. . . при монастирській брамі о. ігумен Віталій Підскальний, отці, монаші брати, схоластики, новики ждуть на о. Епіфанія. . . Сподівалися, що він верне того літа по відпочинку, але не так. . .

Авто пристає, монахи приступають і ніжно висувають домовину свого любого о. Епіфанія з авта. . . беруть на рамена і поволі, поволі сходами ідуть у монастир. . . легенько ставлять домовину при монастирській фіртці. Все іде поволі, так поважно, з такою тишею, немов щоб найменшим дотиком, рухом не зрушити погідність, тишину пресумної хвилини — не псути повороту о. Епіфанія до монастиря.

Тіло лежало в монастирі до 7-ої години ввечорі, тоді знову монахи понесли тлінні останки до церкви св. апп. Петра і Павла, де відправився монаший похорон. Правили о. протоігумен М. Дацюк ЧСВВ, о. ігумен В. Підскальний ЧСВВ, о. С. Якимишин ЧСВВ, о. С. Курило ЧСВВ, о. В. Каменецький ЧСВВ. Мондерська церква було повна людей. Були Сестри Служебниці, сироти, діти з публичної школи, Марійська дружина, Апостольство Молитви, члени ІІІ Чину Василіян, і люди з Гиллярд, Чипмен, Веґревил, Борщева і інших околиць. Проповідував о. ігумен Підскальний і жаліз, що втратив о. Епіфанія, котрий своєю услужливістю всім помагав. Того вечора, хоча відправа скінчилася, церковні двері не замикалися, свічки горіли, а люди цілу ніч до самого ранку приїздили, щоб помолитися над домовиною о. Епіфанія. Лицарі Колюмба і члени Апостольства Молитви держали сторожу при тілі до самого ранку.

21 квітня — останній день похоронних відправ над тілом о. Епіфанія. Архиєрейську Службу Божу відправив Преосв. Кир Ніл Саварин ЧСВВ в асисті оо. І. Черкавського, С. Курили ЧСВВ, В. Дрібнецького ЧСВВ, В. Каменецького ЧСВВ і дияконів о. С. Якимишина і о. Б. Лисака, оба ЧСВВ. Присутніми були оо: Д. Велещук ЧСВВ, Д. Попович ЧСВВ, М. Кривуцький ЧСВВ, С. Підскальний ЧСВВ, Р. Бойчук ЧСВВ, О. Слободян ЧСВВ, Р. Мельник ЧСВВ, М. Ханас ЧСВВ, Д. Гумніцький ЧСВВ, Дмитро Грещук, П. Литвин, Б. Лозинський, Р. Стародуб, О. Захаріясевич, И. Ліщинський. Всі місця були заняті в церкві, а діти з сиротинця та з публичної школи, що були на похороні, зайняли сходки і частину святилища. На престолі були білі лелії, а при домовині один вінок біло-червоних квіток — від дітей сиротинця. Співав мондерський хор при допомозі братів помічників і схоластиків. Отець Якимишин проповідував, порізнюючи чесноти св. Епіфанія з життям о. Епіфанія, а люди з Мондеру, з Глендону, з Ст. Павл, з Києва, з Чипмен і інших околиць пригадували собі о. Епіфанія як він ходив між ними, їхніми діточками, бавив їх і розраджував їх. . .

Коли уже усі віддали останню прислугу, Владика Ніл ніжно поляз біле чоло о. Епіфанія св. олієм. . . це він теж останній раз глядів на дуже знайоме обличчя. 1932 року о. Ніл Саварин ЧСВВ приїхав до Мондеру на професора, того ж року о. Епіфаній вступив до мондерського монастиря. . . був його професором, ігуменом і єпископом. . . По 34-ох роках співжиття востаннє глядить на давнознайоме лице і зливає його олієм похоронного обряду. . .

Почалася процесія автомашин до цвинтаря. Уже каравана була на цвинтарі а видно через горб, як авта ще рушають, щоб заїхати на місце останнього відпочинку. Ще коротка панахида, попали останні зерна сирої землі на віко і Преосв. Ніл покропив востаннє домовину з тілом о. Епіфанія. За чергом священики покропили домовину. Люди стояли. Поволі почали вертати до авт. Отець Епіфаній уже скінчив земську мандрівку. Він відпочиває у Господі близько могили василіянських піонерів на мондерському цвинтарі.

Медицина св. Івана

Якщо терпите на ревматичні болі, вживайте лікарство Св. ІВАНА, яке дуже помагає на біль грудей, крижей, Ломбеґо, біль лопаток, між плечима, артрит, ісхіяс, невральґію, невроґичний біль, простуду, біль карку, котиків, кольки, а також коли руки чи ноги терпнуть, потовчення та звихнення. За першим натертям вже чуєте полегшу, а за кількаразовим біль цілком уступає. Ціна за фамілійну пляшку $2.75 з пересилкою.

COD додаткові кошти
Пишіть до нас по-українськи або по-англійськи.

JOHN SZMIGIEL
722 East 10th Ave.
Vancouver 10, B.C.

В Едмонтоні й на фармах
переробляємо та направляємо дахи
на домах — шинхлірах — стайнях — стодолах та повітках для машин
Кедрові ґонти та грубші дошки для покриття (Shakes)
Для кого ми працювали раз, кликатиме нас постійно
Найнижчі ціни в Едмонтоні
Оцінки та інформації даром.
Телефонуйте до нас в кожній порі на
ч.: 474-3117 — 469-6187
KATHY & ED'S ROOFING
11839 - 69 Стр., Едмонтон, Алберта

Іван Німчук, Лемонт

СПОМИН ПІОНЕРА

З ДЖУРИНА ДО КАНАДИ

Згадую ще дещо з наших переживань під час нашої праці. Одного ранку ми обидва з моїм товаришем Мельником якось так зророво й солодко заспали, що не пробудилися скорше, аж вчули голос нашого формана, як він здорово крикнув: "олл а борд". Це був останній клич і на це всі люди зараз виходять до праці. А в нас ні палено, ні варено, їсти немає що, а хоча б і було що, то вже немає часу, бо треба спішитися, щоб не лишитися безпотрібно вдома. Ми вхопили наш одяг, затягнули скоро на себе, черевики лиш затягнули на ноги, шнурувати їх не було вже коли, кинули шматок хліба до наших бляшанок та й гайда до роботи. Ніхто з наших товаришів не знав, як нам дополудня поводилося, лише ми оба дивилися час від часу на себе та співчували один другому. І так мусів перейти цілий день, бо не лише, що ми не їли ніякого снідання, але й на обід у наших бляшанках не було нічого, крім шматка сухого хліба.

Як я вже згадував передше, у нашому "екстра—генку" були різні люди, галицькі українці, буковинські українці, трохи поляків з Галичини, до того досить багато румунів. Але румуни, які жили в сусідстві з буковинськими українцями вдома, мало що ріжнилися від наших буковинців, хіба тим, що волохи чи румуни говорили між собою по-румунськи, хоч вони знали незле й українську мову. Одні й другі мали майже ті самі звичаї та й майже такі самі танці. Поміж буковинцями був один чоловік, що називався Ґьордій. Він вмів дуже гарно грати на сопілці без денця. От бувало нераз він зачне грати собі злегенька якісь там народні пісні, а відтак, як зійде на танці, то деякі хлопці, що любили танцювати, посхапуються зі своїх ліжок та як пустяться в танець, аж цілий вагон гойдається. Було тоді на що подивитися та й з чого насміятися до схочу, як то вони витинали різні гопаки з присюдами до тої міри, що аж піт з них лився. Відтак трохи відпічнуть, а тоді давай знову танцювати, аж зовсім помучаться. А тоді вже йдуть спати. Найбільше любив гуляти один чорнявий румун малого росту. Він ще й любив собі приспівувати до кожного танцю.

Коли я вже пишу про наших буковинців, то мушу ще завважити, що відносини між нашими галицькими українцями та буковинськими українцями не завжди були найкращі. В багатьох випадках одні других не шанували, як належалося. Ми всі працювали в одного й того самого працедавця - СіПіАр-а, то й не було чого між собою спорити. Але так воно не було. Поміж нашими галичанами знайшлися деякі, що вічно буковинців ображували. Був між нашими один такий, не хочу тут назвати його імени, що завжди називав їх або бойками або гуцулами, насміхався з них, що вони незграбні, що не вміють по-людськи їсти, що носять дуже широкі рукави в своїх сорочках і, як їм подають їжу на стіл, то їх рукави замочуються в зупі та інших стравах і тп. Це все він говорив лиш на те, щоб буковинцям дошкулити. Через те поставали часто непотрібні сварки та ненависть, бо галичани постійно уважали себе чомусь більше культурними, а буковинці ніколи не відступали ні на крок, що вони в чомусь нижчі. Але так з рукою на серці треба сказати, що може галичани в дечому були культурніші і свідоміші, але й між буковинцями було багато гарних та культурних людей, які в нічому не уступали галичанам. Але були такі між галичанами як і між буковинцями, що на вазі були б одні другим дорівняли. Ні одні, ні другі нам чести не приносили.

ГАЛИЦЬКО-БУКОВИНСЬКІ СВАРИ

Такі спомини та думки пересувалися мені через голову. як ми верталися з Калгар домів. Попри думки ми ще й весело гуторили зі собою і навіть не стямилися, як десь о шостій годині вечора наш поїзд станув на станції у маленькому тоді містечку Стратконі. Але й Страткона не була така маленька, як ми її застали після нашого приїзду до Канади. Кожний раз, коли ми осінню верталися з праці, ми все заставали якісь нові будинки, Страткона поволі росла. Але Страткона не росла так скоро, як північна частина-Едмонтон, де з року на рік прорубували все свіжі та довгі вулиці поміж густий, тонкий осиковий ліс. Бо треба знати, що майже вся та площа, на якій сьогодні стоїть Едмонтон, була вкрита лісом. Так і тепер, як ми приїхали до Страткони, застали там знову кілька нових будинків, які збудовано літом, як ми були на праці.

У Стратконі ми переночували, а на другий день пішли до Едмонтону. Погода на дворі була гарна й було сухо, хоч щоправда ночами були вже досить здорові морози. Як ми перейшли на північний бік ріки, то почали шукати, чи немає де в місті когось з фармів з возом, щоб можна було заїхати додому. Щоправда не все можна було сподіватися побачити когось з кіньми в місті, бо в той час в наших поселенців на фармах було ще дуже мало коней. І цим разом також не було нікого в місті. Це ми дуже скоро устійнили і навіть не мусіли багато ходити, бо містечко було маленьке, і якщо б хтось з фармерів показався в місті, то його можна було б вже здалека побачити. Нам не лишалося нічого іншого, як іти пішком 50 миль додому.

Не пригадую собі вже, що властиво сталося з моїм нерозлучним товаришем П. Мельником та моїм близьким сусідом Ґурбою, коли і з ким вони пішли додому, досить того, що до мандрівки додому нас залишилося лиш двох, тобто я і другий молодець Іван Лащук, про котрого я вже згадував, бо весною ми йшли оба до праці й упали з криги в ріку Саскачеван. Тепер ми мали оба знову відбувати цю подорож.

---o---

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. АННИ ТОМИН

бл. п. Анна Томин

В п'ятницю 28 квітня нежданно упокоїлася в Бозі бл. п. Анна Томин, проживши 78 років трудолюбивого життя. Походила вона з родини Козьмик і прийшла на світ в селі Бедриківці, пов. Заліщики. До Канади приїхала вона 1908 р. з двома родинами з її села. Задержалася зразу через один рік у Вінніпеґу, де працювала в фармера. Як закінчилася там праця, а іншої не було, переїхала до Едмонтону. Тут працювала по кофейках при 101-ій вулиці, дістаючи по 15 центів за годину праці. 21 січня 1912 р. вона одружилася з Юрієм Томином, що приїхав до Канади в 1905 р. з села Сков'ятин, пов Борщів. Після одруження Юрій працював дальше по копальнях вугілля, а покійна Анна по різних роботах в місті. В 1919 р. вони взяли фарму в околиці Вісейн Лейк. Покійна працювала на фармі, а її чоловік Юрій дальше працював у копальні. В 1936 р. вони перейшли фармувати на Ворвик, де були до 1944 р., коли залишили фармерку й перебралися до Едмонтону. Тут п. Ю. Томин працював робітником у стокярді до 1958 р., коли перейшов на заслужений відпочинок.

Покійна Анна хворіла через довший час. Ще колись на фармі побилася була при звозці сіна, а відтак упала раз до бейзменту вдома, що дуже відбилося на її здоров'ю. Померла несподівано і для себе й для її опечаленого чоловіка на удар серця.

Покійна, як теж її чоловік, скрізь, де жили, були парафіянами місцевої української католицької церкви. Жертвували теж радо на церкву й помагали своєю працю, кілько могли. Зокрема багато помагали вони в початках будови церкви Пресв. Евхаристії в Півн. Едмонтоні. Останні роки життя покійна була парафіянкою катедральної парафії св. Иосафата.

Покійна була тихої й спокійної вдачі, завжди приязна та привітна, готова помогти кожному в потребі.

Оплакують покійну чоловік Юрій, сестра Василина в Україні та шваґер Іван Качур, який після війни приїхав до Канади з Польщі.

Похорони покійної зачалися панахидою, що її в капличці похоронного заведення Парк Меморіял відправив о. Ю. Ковальський у понеділок 1 травня. Заупокійну св. Літургію й похорон відправив о. Ю. Ковальський в катедральній церкві св. Иосафата в вівторок 2 травня. Він теж попрощав покійну від родини, парафії та знайомих. І на панахиді і на похороні було багато людей, не лиш з Едмонтону, але теж з околиці, ба навіть з Семон Арм, Принс Джордж і Форт Смит, Бр. К. Після похорону тлінні останки покійної зложено на українському цвинтарі св. Михайла. Після похорону відбувся в катедральній залі поминальний обід ,що його приготовила п-і К. Смолик. З нагоди похорону зібрано на "Українські Вісті" 24.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійній Анні вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Прибитий великим смутком по втраті моєї незабутньої дружини бл. п. Марії, складаю подяку всім, що чимнебудь причинилися до гідного похорону покійної. В першу чергу дякую катедральному парохові Вст. о. Ю. Ковальському за відслуження похоронних богослужб та слова потіхи й прощання. Дякую всім моїм приятелям і сусідам, що склали жертви на Служби Божі та на квіти на могилу покійної. Дякую моїй родині та приятелям, що несли домовину з тлінними останками покійної. Похоронному заведенню Парк Меморіял дякую за совісну услугу та достойне переведення похорону. П-і К. Смолик дякую за приготування поминального обіду. Вкінці дякую всім учасника похорону, зокрема моїй родині та знайомим з-поза Едмонтону за віддання послідної прислуги покійній. Нехай Милостивий Господь нагородить вас сторицею, а покійну Анну прийме до свого царства.

Муж Юрій

---o---

Якщо маєте що друкувати, зверніться до друкарні "Українських вістей", яка виконає Ваше замовлення СОЛІДНО та СКОРО і по приступній ціні. Зайдіть до нашої друкарні при 10967-97 вул., Едмонтон, або зателефонуйте на число 422-3708.

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
Телефон: 242-6364

РІК 2. Ч. 22

З ЄПИСКОПСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

11-го червня год. 10-та рано Архиерейська Служба Божа та посвячення наріжного каменя в новозбудованій церкві Преов. Євхаристії у Кадворт.

18-го червня год. 10-та рано: архиєрейські відвідини та Служба Божа в церкві Зіслання св. Духа в Габбарті з нагоди празника.

19-23-го червня: Духовні вправи для Всечесніших отців Саскатунської єпархії в Інституті ім. А. Шептицького.

24-го червня Архиєрейська Служба Божа, в часі якої Преосв. Кир Андрей уділить ієрейські свячення дияконові Л. Ратушнякові, ЧНІ, в церкві Матері Божої Неустаючої Помочі в Йорктоні. Початок Архиєрейської Служби Божої о год. 4-ій пополудні.

25-го червня год. 9-та рано архиєрейські відвідини та посвячення церкви Пресвятої Євхаристії у Фом Лейку.

З ЖИТТЯ НАШИХ ПАРАФІЙ

Парафія св. Юра в Принс Алберт

Коли літом в минулому році присвячено багато уваги й праці для впорядкування церковної площі, побудовано 6 стіп високу і 80 стіп довгу підтримну стіну, щоб не обсипалася земля зі сторони бічної вулиці, обгороджено церковну площу, приладжено до засіву трави й впорядковано площу під паркування авт коштом поверх $5.000 — то зимовими місяцями цього року виконано багато праці внутрі парафіяльних будинків. Вложено підлогу в підвалі (в їдальні й других приміщеннях) в парафіяльному народному домі, як також цілий дім внутрі перемальовано. Збудовано другу шкільну кімнату в підвалі церкви, впорядковано цілий підвал та поправлено сповідальницю в церкві.

Крім тих робіт чисто господарської натури, не занедбувано в парафії праці в поодиноких товариствах.

ВІДДІЛ ЛУКЖ

Під проводом енергійної голови пані М. Басараби та других членкинь, управа проявляє всебічну діяльність згідно зі статутом ЛУКЖ, як також за вказівками єпархіяльної та краєвої управ ЛУКЖ. Членство відділу збільшено молодшими жінками. На щомісячних сходинах членів у перший вівторок кожного місяця, крім дискусій над біжучими справами, головно з господарської діяльности відділу, прочитується короткі доповіді на релігійні, загально виховні та організаційні теми. В місяці лютому ц.р. висвітлено кольоровий фільм "ЕКСПО 67". Відділ вирішив давати кожного року стипендію для одного учня місцевої католицької хлопячої середньої школи Преч. Діви Марії, де ходять хлопці з парафії св. Юра. Рівнож відділ ухвалив стипендію для Сестер Служебниць (до пропам'ятного фонду Сестри Атаназії). Заходами відділу ЛУКЖ придбано для церкви два нові фелони та дві дияконські дальматики.

Кожного тижня спеціяльно призначені членкині відвідують хворих в місцевих шпиталях, а раз у місяць їздять дві членкині з подарками на відвідини хворих у шпиталі для нервово-хворих в Норт Бетелфорді. В місяці лютому ц.р. Відділ ЛУКЖ зайнявся прийняттям і вечіркою для старших віком мешканців у "Пайн Лодж" (дім для старших віком) роздаючи рівнож подарки для тих мешканців, котрих день народження припадає у місяцях січні та лютому.

Членкині відділу займалися писанням писанок, які розпродувано в часі продажі домашнього печива, як також приготовлялося чайне прийняття з продажжю вишивок. На прибутки Відділу, що становлять річно $6,000, складаються членські вкладки, пожертви, збірки в церкві та приходи з уряджуваних підприємств в часі парафіяльних торжеств, весіль, похоронів, конвенцій, продажі домашнього печива та харчевої крамниці в часі "Ексибишин".

ВІДДІЛ БУК

Один з наймолодших відділів в Саскачеванській єпархії під проводом свого голови п. В. Гаврилюка починає втягатися в організаційну працю парафії. Цього року старанням відділу відбулося дві доповіді ,одна з нагоди місяця католицької преси в лютому, а друга з нагоди роковин Шевченка в місяці березні. Члени БУК разом з відділом ЛУКЖ зайнялися приготуванням вечірки ("гвист драйв") полученої з вечерою. В загальному члени відділу БУК допомагають парафіяльному зарядові в праці для парафії як також опікуються організацією УКЮ.

ВІДДІЛ УКЮ

Відділ УКЮ, хоч не дуже численний (23 платних членів) — то у сьогорічних карнавалових змаганнях поміж відділами УКЮ Саскачеванської єпархії вийшов першуном, а представниця відділу УКЮ з Принс Альберт панна Гейл Рогозинська — секретарка відділу — була коронована кралею карнавалу.

Відділ УКЮ відбуває свої сходини звичайно двічі в місяці. Уладжує для членів вечірки для розваг та забав, переводить на сходинах дискусії на практичні теми життя. В цьому році відбулися для членів відділу духовні реколекції, два спільні св. Причастя та сніданки, на котрих були виголошені доповіді.

РІДНА ШКОЛА

Рідна школа, що має приміщення у відповідно викінчених та вивінуваних шкільних кімнатах у підвалі церкви, є під проводом Сестер Служебниць. Школа має гарну українську бібліотечку, котру подарував для школи відділ ЛУКЖ. Цього року до школи ходить всього 36 дітей. Дітей, що мешкають поза містом, привозять родичі автами. Фонди на оплати в рідній школі походять з оплат родичів за навчання та з коляди, що її перепроваджують кожного року діти рідної школи. Для помочі Сестер учительок існує батьківський комітет під проводом п. В. Гаврилюка.

Закінчення про парафію св. Юра в Принс Альберт в слідуючому числі.

РЕКОЛЄКЦІЇ І ПРАЗНИК

Реколєкції з нагоди великого посту проповідував о. О. Слободян ЧСВВ, з Мондеру, Алберта, від неділі 9-го до неділі 16-го березня. Преп. о. Слободян окремо ще проповідував для молоді і окремо для дітей.

Храмовий празник парафії вже від ряду літ звеличує своєю приявністю Преосвященний Кир Андрей Роборецький, єпископ українців католиків Саскачевану. Так і цього року Владику впроваджено до церкви з парафіяльної резиденції з процесією, в якій взяли участь шкільні діти та почесна сторожа Лицарів Колюмба 4-го ступеня. Преосвященний Кир Андрей відправив торжественну Архиєрейську Службу Божу в асисті отців парохів М. Колодія та А. Пакоша. До Служби Божої співав хор з церкви Успення Матері Божої з Мітпарк під проводом п. П. Тихоліза при співучасті місцевого дяка п. Н. Камінського. При кінці Служби Божої проповідав Преосвященний Кир Андрей на тему важливости віри.

Після Служби Божої відбувся празничний обід та заразом і спільне свячене. Преосвященний Владика поблагословив страви, що їх приготовили мужчини парафії під проводом пп. Д. Комаровського і В. Макогона. Мужчини також подавали страви до столів. Вже так увійшло в традицію в парафії св. Юра, що празничний обід получений з "Днем матері". І в цьому році, хоч празник припав в першу неділю по Воскресенню, рішено відсвяткувати ті два празники разом, а щоб підкреслити спеціяльну пошану до матерей, мужчини кожного року приготовляють страви, услуговують до столів, прячуть і миють начиння.

Після обіду відбулася коротка програма для вшанування матерей. Діти з рідної школи відспівали дві пісні під проводом директорки одної з сепаратних шкіл Преп. Сестри Валентини, а Юдита Підскальна віддеклямувала вірш Ю. Шкрумеляка "В пошану Матері". Реферат з нагоди цього дня відчитав парох о. М. Колодій, а голова відділу ЛУКЖ пані Марія Басараба, після привіту для матерей, удекорувала корсажем квітів найстаршу приявну на залі матір 90-літню М. Дикий.

Після цього о. А., Пакош в корсткому слові вказав на важливість уряду єпископа та священика в житті нашої церкви та народу та завзивав родичів, щоб старалися виробляти покликання у своїх дітях до духовного та монашого чинів.

Преосвященний Владика в кінцевому слові вказав на велике значення матері для родини, народу й церкви та закликав матерей до ще більшої уважливої праці у вихованні доброго покоління. Парох св. Юра о. М. Колодій зложив щиру подяку в першу чергу Преосвященному Владиці за звеличення храмового празника своєю присутністю, за участь у концерті з нагоди "Дня Матері", а дальше подякував хорові з Мітпарку, та всім гостям як також всім парафіянам, що чимнебудь причинилися до гарного переведення празничного обіду та відсвяткування "Дня матері", а п. І. Саєстунові за вміле переведення програми обіду.

"ДЕНЬ ЛУКЖ"

В дні 21-го травня відбувся в парафії св. Юра "День ЛУКЖ". В цьому дні переведено збірку (тег-дей) на організаційний фонд ЛУКЖ, всі членки відділу приступили до св. Тайн сповіді та причастя, а відтак були гостями парафіяльних мужчин на спільному сніданню. По сніданні відбулася коротка програма, котрою проводила голова відділу пані М. Басараба. Змістовну промову з нагоди "Дня ЛУКЖ" виголосила пані А. Бабій, голова Єпархіяльної управи ЛУКЖ, а організаційна референтка тої управи пані К. Гнатюк говорила про організаційні справи ЛУКЖ. В неприявності пароха та духовного асистента місцевого відділу ЛУКЖ о. М. Колодія — привіт та побажання членкиням відділу ЛУКЖ зложив о. А. Пакош.

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

Шіго, Саскачеван

ОСЯГНУВ ДОКТОРАТ З МЕДИЦИНИ

Коло дванадцять миль на полудне від містечка Тафнел, Саск., знаходиться українська католицька церква Різдва Матері Божої. Ця церква знаходиться на фармі п. Григорія Козакевича, що є дяком у цій церкві. Родина Козакевичів знана зі свого прив'язання до католицької Церкви та до традицій свого народу. В цій околиці мешкає не лише п. Григорій Козакевич, але теж живе його старший брат Теодор Козакевич і його два сини, так, що звичайно кажуть: церква коло Козакевичів.

Цього року п. Григорій і Анастазія Козакевичі мали це щастя, що одан з їх синів, а саме Григорій-Петро-Володимир осягнув науковий ступінь доктора медицини в Саскачеванському університеті.

Молодий доктор, Григорій П. В. Козакевич, народився 19 листопада 1943 р. в околиці, де проживають його родичі ще тепер. До початкової школи ходив на фармі, опісля до школи у Паркервю. До гайскулу учащав у містечку Фовм Лейк, Саск. До Саскачеванського університету в Саскатуні записався 1961 р.

Молодий лікар піде на один рік практики до лічниці у Сент Боніфес, а після цього отворить своє власне лікарське бюро. Дуже можливо, що скінчивши однорічну практику поїде на дальші медичні студії до ЗДА.

З нагоди осягнення наукового ступня доктора медицини бажаємо молодому нашому лікареві міцного здоров'я, щоб міг працювати для добра всіх, що терплять. Будемо просити Бога, щоб благословення Боже товаришило йому завжди в житті, щоб молодий лікар міг зіслати багато добра для свого народу. При цій нагоді гратулюємо теж родичам нашого молодого доктора, що не лише подбали, щоб старший син Василь міг стати вчителем та працювати для нашої дітвори в Йорктоні, але теж підтримували витривало молодшого сина Григорія П. В., щоб міг успішно скінчити студії медицини. Це гарний приклад, як дбати про виховання своїх дітей.

Приятель

Вісті з Мелфорт і околиці

Дня 17-го травня мелфортське радіо зорганізовало радієвий курс для священиків всіх віровизнань. З-поміж українських католицьких священиків був о. С. Юник ЧСВВ. Він використав хвилину, щоб розказати приявним про свої переживання під комуністичним режимом. На подібну тему появилася стаття о. Юника в англомовному місцевому журналі.

В Єллов Крік українська католицька громада дала дитячий концерт на честь матерей. Було це в неділю 14-го травня по відправі в церкві. Належить підкреслити, що організатори концерту діяли направду по-християнськи. Дороговказом для матерей повинна бути Мати Божа.

Парафія Бруксбі вшанувала 25-літню річницю подружжя родини Матейків. Панство Матейки, як взірцеві парафіяни почали своє торжество прийняттям св. Тайн сповіді та причастя в неділю 21-го травня. Бажаємо ласк Божих для Матейків, а для їх сина ласки покликання до священства.

Кінцева вістка з Мелфорт дещо сумніша. В шпиталі Мелфорт завсіди деяке число українців католиків і українців православних. Від кількох років православні українці передплачують для своїх хворих православну українську часопись. Честь їм за це. Від чотирьох місяців о. Юник передплатив для хворих українців католиків журнал "Світло". І дивна річ. Хоч журнал "Світло" приходить регулярно до шпиталю, ще ні один хворий українець католик не мав його в руках. Зараз по приході журналу якась невидима рука забирає його. Отець Юник три рази протестував в адміністрації шпиталя. Мимо доброї волі адміністрація оказалась безсильною та остаточно заряджено слідство в тій справі.

Д. П.

Наймолодший відділ ЛУКЖ Саскачевану при парафії Пречистої Діви Марії в Сатерленд. Зліва доправа сидять: пані — М. Луцик, Н. Хоботюк, Л. Погорецький — теперішня голова відділу, І. Білинський та І. Гаский. Стоять перший ряд: В. Тріщук, І. Гнатишин, І. Гнатюк, В. Грапчак, М. Дубик, М. Іваніха та Н. Білосовський; останній ряд: П. Стрепанюк, В. Музика, В. Сопатик, А. Скакун, Я. Лозинський, В. Мошинський та М. Кіраф. На фотознимці немає слідуючих членкинь: пань — В. Антонюк, М. Бздел, О. Чернеский, М. Черній, М. Дубик, М. Дептух, Е. Грапчак, І. Кошман, М. Крупко, М. Лужний, А. Байда, А. Гери, Л. Лашин, К. Мошинський, П. Макіброда, Ю. Демчук, А. Наливайко, Ю. Омелян, І. Пасітний, В. Гідвербеський, Н. Весоловський, М. Юзик, П. Золтак, В. Вутський, А. Матчук та В. Грицан.

Парафія Пречистої Діви Марії в Сатерленд

ПРОЩАННЯ ПАРОХА о. д-ра Г. МИКОЛІВА ТА "ДЕНЬ ЛУКЖ"

В неділю 28-го травня відбувся святочний обід в парафії Пречистої Діви Марії з нагоди прощання дотеперішнього отця пароха та "Дня ЛУКЖ", в якому взяли участь крім місцевих парафіян Преосвященний Кир Андрей, о. прелат І. Олійник, о. М. Чорній, представниці єпархіяльної управи ЛУКЖ пані А. Бабій та А. М. Баран, представниця "Дому св. Йосифа" панна О. Гунчак, представник Інституту ім. А. Шептицького С. Куривчак та парох о. д-р Г. Миколів.

о. д-р Григорій Миколів

Після обіду, що його приготовили членкині ЛУКЖ, відбулася офіційна програма дня, якою вміло провадив п. І. Білосовський.

Голова відділу ЛУКЖ пані К. Погорецька привітала приявних членкинь ЛУКЖ, гостей, а в першу чергу Преосвященного Кир Андрея, зложила побажання для членкинь ЛУКЖ з нагоди "Дня ЛУКЖ", а відтак прощаючи пароха та духовного асистента о. д-ра Г. Миколіва, подякувала йому за вказівки та поміч у праці відділу та побажала якнайкращих успіхів у дальшій його душпастирській праці. Пані А. М. Баран, бувша голова єпархіяльної управи ЛУКЖ, за котрої головства засновано відділ ЛУКЖ при парафії Пречистої Діви Марії у Сатерленд, крім привіту підчеркнула велику силу та спроможність зорганізованого українського католицького жіноцтва для збереження ідентичности нашої церкви, її поширення та збереження нашої спадщини, яку передали нам перші українські поселенці. Привіт від єпархіяльної управи ЛУКЖ зложила пані А. Бабій. О. прелат І. Олійник у своєму привіті підчеркнув гарну працю наймолодшого відділу ЛУКЖ, а прощаючи о. д-ра Миколіва сказав, що катедральна парафія тратить доброго сусіда.

Приємне враження на приявних зробив своїм виступом член вівтарної дружини та учень рідної школи Р. Музика. Він попрощав свого о. пароха гарною українською мовою і з вдячности передав від вівтарної дружини для о. пароха дарунок. Від парафії попрощав о. пароха п. Володимир Білосовський і складаючи подяку та побажання вручив о. парохові дарунок "стірео-патефон".

З увагою вислухали приявні побажання для членкинь ЛУКЖ Преосвященного Кир Андрея. Владика говорив про великі завдання та відповідальність українського католицького жіноцтва, зорганізованого при парафіях у виховній праці молодого покоління під теперішню пору, а прощаючи пароха одної з наймолодших парафій в Саскачевані о. д-ра Г. Миколіва, сказав, що змінив місце душпастирської праці о. Миколів на власне його бажання. Владика побажав також о. Миколову якнайкращих успіхів на новому місці його душпастирської праці.

На закінчення промовляв о. д-р Миколів. Він щирими словами подякував Преосвященному Кир Андреєві за приявність та слова побажань, як також за батьківську опіку в часі перебування в Саскатуні. Рівнож о. Миколів зложив подяку всім, що прощаючи його висловили свої почування та побажання, а спеціяльно подякував малому Р. Музиці за його побажання від найменших та висловив надію, що колись хтось з тих членів вівтарної дружини, а може і сам Ренді стане на службу Богові як священик. Дальше о. Миколів звернув увагу на гарний розвиток парафії, котру започаткував перший її парох о. Р. Лужний, і йому в першу чергу належиться признання, що парафія так гарно розвивається. Відтак о. Миколів ще раз подякував всім, що співпрацювали з ним, а головно організації ЛУКЖ під проводом пані М. Іваніхи першої голови відділу ЛУКЖ та пані К. Погорецької, теперішньої голови відділу, а вкінці щиро подякував за гарний дарунок.

(О. д-р Г. Миколів був протягом трьох років ректором Інституту ім. А. Шептицького та рівночасно був парохом парафії Пречистої Діви Марії. Вкоротці о. Миколів перебере душпастирські обов'язки як парох Момарт і околиці).

Похорон бл. п. Ґені Олесків в Альвені

У вівторок 14-го березня ц.р. несподівано померла з причини серцевої недуги бл. п. Геня Олесків на 51-му році трудолюбивого життя.

Похорони покійної Гені почалися в четвер 16-го березня зечором парастасом, який відправив о. радник Я. Ляшкевич в похоронному заведенні в Кадворті. Слідуючого дня також вечором відправив панахиду по бл. п. Гені о. парох А. Хорунжий в Альвені. Заупокійну Службу Божу відправив о. парох Й. Цалик в суботу 18-го березня о. год. 10-ій рано та виголосив прощальне слово. Рівнож о. парох А. Хорунжий прощав покійну від парафіян та родини.

Хоч в день перед похороном була велика снігова завірюха, на похорон бл. п. Гені Олесків прийшли та приїхали майже всі парафіяни з Альвени та околиці. В часі Служби Божої муж покійної Гені, її діти та багато вірних прийняли св. Тайни сповіди та Евхаристії в інтенції покійної Гені. Доказом любови та пошани до покійної були велике число жертв на Служби Божі та багато вінків і китиць квітів на домовині.

Бл. п. Геня Олесків народилася 14-го липня 1915-го року в Альвені і тут прожила все своє життя. В 1934-му році 24-го липня вийшла заміж за Едварда Олеськіва і з ним прожила 32 з половиною років. Покійна Геня була зразковою і практикуючою християнкою-католичкою. Вона сознсно виконувала свої церковні та парафіяльні обов'язки. Радо та щиро жертвувала на потреби церкви, була ввічливою до сусідів, помагала їм в потребі, чим і з'єднала собі загальну любов та пошану, тому і її несподівана смерть була великим ударом не лише для її найближчої родини, але і для всіх, що її знали.

бл. п. Геня Олесків

У великому горю та смутку залишила покійна Геня свого муже Едварда, сина Ернія, доньки Рожу та Лорейн, свою стареньку німічну матір, шість сестер: Марію в Кадворті, Йосифу в Кадворті, Джойсі в Саскатуні, Емілію в Альвені, Стефанію в Едмонтоні та Ольгу в Теодорі. Усі сестри подружені; чотирьох братів: Андрея в Юконі, Михайла у Ванкувері, Петра у Ванкувері та Володимира в Ріджайні.

Після похорону відбувся в місцевій галі поминальний обід, котрий приготовило місцеве жіноцтво.

Муж та діти покійної Гені складають щиру подяку: Всеч. отцям парохам за похоронні відправи, прощальні промови та слова потіхи, всім приятелям за жертви на Служби Божі, квіти на домовину та за участь в похоронах. Окрема подяка тим, що несли домовину та жіночому товариству за приготування поминального обіду.

Нехай вседобрий Бог вас всіх нагородить стократно, а нашій незабутній дружині і мамі дасть вічний спокій та щастя.

Муж покійної Гені Едвард Олесків зложив десять дол. на покриття поміщення знимки покійної та на пресовий фонд "Українських Вістей".

За жертву щиро дякуємо, а бл. п. Гені Олесків вічная пам'ять.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors
9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

Все для будови
По умірковаій ціні дістанете все в своїм Складі Будівельного Матеріялу

NORWOOD LUMBER COMPANY
Office EDMONTON Yard and Factory
Ph. 477-3092 8201 - 114 Ave. Ph. 477-1659
Р. ФІРМАНЮК, властитель

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

Business Opportunities B. C. Property
SOUTH OKANOGAN
24 unit Motel on Osoyoos Lake. Down payment $43,000.
also
7 unit motel with 2 bedroom home full price $51,000. M.L.S.
Gus Buholzer for E. Becker Realty,
OSOYOOS, B. C.

Українські піонери Алберти та ІХНІ ДІТИ ТА ВНУКИ!

Прийдіть на **зустріч** українських піонерів Алберти,

яка відбудеться в неділю, 18 червня ц.р. в Елк Айленд Парку від год. 2-ої до 5.30 попол. В програмі: промови федерального та провінційного послів та привіт від управи Товариства Піонерів,

А головне: зустрінутися та обмінятися споминами про минуле, згадати тих, що їх між нами нестало та погуторити про біжучі справи.

На цю зустріч запрошує щиро всіх

Управа Товариства Українських Піонерів Алберти

Кошти Албертського університету скачуть без упину

Від 1955 року, кошт учити студента Албертського університету потроївся, сказав В. Мекдональд, помічник голови університетської комісії.

"Як тільки виготовимо один кошторис, зараз показується, що він вже перестарівся", сказав Мекдональд.

Кошт одного студента в 1967-68 шкільному році буде $2,791, порівнюючи з $882 12 років тому.

Університетський бюджет в 1954-55 р. був лише $3,100,000. Тепер він є $36,000,000, на $8,000,000 більше як був у 1966-67 р.

В. Мекдональд подав три причини, чому кошти зросли так високо:

Пішли вгору платні професорів; подорожчав кошт уладжень в лябораторіях; і зросло число студентів градуантів, що працюють для вищих академічних ступнів. Їх є 1,320.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ

у 100-річчя КАНАДИ відбудеться

в неділю, 25 червня

в

Елк Айленд Парку

Початок в год. 1-ій попол.

Великий концерт, в якому виступлять хори, солісти та танцювальні групи з Едмонтону й околиці.

ПРОМОВЦІ: Дост. Р. РАЄРСОН, Міністер Албертського Уряду
Д-р С. Я. КАЛЬБА, Екзекутивний директор КУК

До масової участи запрошує
КОМІТЕТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ
відділ в Едмонтоні

БІНГО
Щочетверга о 8-ій год. вечора в УНДомі, 9620-109 Ave. Одна безплатна гра (нагорода 50 дол.)

БІНГО
Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира
12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

ЩОП'ЯТНИЦІ
від 11 год. до 6 год. веч.
ПРОДАЖ ВАРЕНИКІВ
у залі під церквою св. Юрія, 11302 - 95 А вул.

KULE & PEACH
Accountants and Auditors
206 Wentworth Bldg.
97 St. & 102 Ave., Edmonton
Phone 422-5849
(Говоримо по-українськи)

Дрібні оголошення

MIKE PATRICK
LANDSCAPING AND CONSTRUCTION
Rototilling, Landscaping, Pruning, Lawn Maintaining, Fences & all Concrete Work
11618 - 95A St 474-0598

● **НА ПРОДАЖ**
гарний, чистий дім з двома спальнями, огріванням ґередом, огрівання теплим повітрям, 2 кімнати в бейсменті, що з них є місячно 75.00 дол. приходу, до того гарна лота й город. За ближчими інформаціями звертайтеся по адресі:
11336 - 91 вул., Едмонтон

● **ШУКАЮ ЖІНКИ**
українки-католички, спокійного характеру та доброї вдачі для подружжя до 67 років, найрадше з власною хатою.

Охочих прошу писати до "Українських Вістей Box B. K.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов одну з своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли устував біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Bio-Dyne), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Bio-Dyne можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

Вищі поштові оплати від 1 червня

Канадська пошта проголосила вищі оплати від листів у Канаді і закордон.

За "спешіял деливері" листів у Канаді, до Австралії, Зах. Німеччини, Британії, Франції, Голяндії, Злучених Держав і Швайцарії платиться від 1 червня 40 центів.

За спеціяльну доставу **пачок, лише в Канаді,** платиться 50 центів.

За вислання реєстрованого листа повітряною поштою до СССР платиться 65 центів. По кінець травня платилося 50 центів.

Вислання звичайного листа повітряною поштою до СССР коштує далі 15 центів, як дотепер.

Реєстраційні оплати, в додатку до звичайних поштових оплат у Канаді і до Злучених Держав:

50 центів дають право на відшкодування не вище як $50, коли пропаде лист.

75 центів на відшкодування не вище як $100.

Додаткові інформації в справі змін дістанете у місцевім поштовім уряді.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

BURTON DENTAL Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

ДЕНТИСТИ

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

ВІРІВНЯЙТЕ ВАШУ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА "УВІСТІ" РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "УВ" — ТІЛЬКИ $4.00

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар, хірург і акушер
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
Res.: 488-7441

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковиx недуг та залози (Prostate gland), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офіс: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колеґії Хірургів F.R.C.S.(c)
хірург-спеціяліст
5B, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офіс: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Петро Г. Козяк
EYE SPECIALIST
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ОЧЕЙ
709 Tegler Bldg., Edmonton
Тел.: офіс 422-8815
дому 434-1092

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор від глухоти, недуг горла, дишниці і кормового проводу
Tonsils, adenoids, сайнусис носа і залози (glands).
Тел.: офіс 424-4773
дому 482-2217
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
728 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.,
EDMONTON, Alta.
Phone Office: 422-2745
Res.: 484-3821

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
Dr. V. A. Bayrock
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офіс 422-7656
дому 479-3480

Ціни фармерських продуктів

Худоба в Едмонтоні

Вибрані бики 26.50 — 27.20, добрі 25.50 — 26.50, середні 24 — 25. Вибрані ялівки 24.50 — 25, добрі 23.50 — 24.50, середні 22 — 23.50.

Добрі корови 20.50 — 21.75, середні 19 — 20.25. На консерви 16 — 18.50. Добрі бугаї 21 — 23.10, звичайні, середні й легкі 19.50 — 21.

Добрі до вибраних телята (віл) 35 — 40. Добрі тяжкі телята на м'ясо 24.26. Добрі бички для хову 30 — 34, добрі телички 24.50 — 28, звичайні до середніх 20 — 24.

Свині грейд А справлені 29.10.

Збіжжя

Овес: 2 СВ 90, екстра 3 СВ, 3 СВ і екстра 1 фід 88; 1 фід 87, 2 фід 84, 3 фід 81, мішаний корм 45.

Ячмінь: 1 і 2 СВ 6-гранний і 1 СВ 2-гранний 1.26, 2 СВ 2-гранний і 3 СВ 6-гранний 1.24, 3 СВ 2-гранний і 1 фід 1.24, 2 фід 1.22, 3 фід 1.19.

Льон: 1 СВ 2.73, 2 СВ 2.68, 3 СВ 2.43.

Жито: 2 СВ 1.12, 3 СВ 1.07, 4 СВ .88.

Ріпак: Но. 1 2.56.

Пересвітлення в Белліс

Албертське Туберкульозне Товариство повідомляє, що безплатне пересвітлення в шкільній авдиторії в Белліс відбудеться 14 червня, від години 9 рано до години 12 вполудне.

Безплатне пересвітлення в Едмонтоні відбувається на клініці в будинку Аворд Армс, на головній підлозі від понеділка до п'ятниці в годинах 9 — 11 рано, і 1 — 4 попол.

Пірвали зв'язки

В непогамованій злобі — Єгипет, Сирія й Альжирія зірвали дипломатичні зв'язки зі Злученими Державами, а Сирія зірвала з Британією. Вони винують ЗДА і Британію за симпатії до Ізраїлю.

Нові графічні ознаки Банку Монтреал

Нові ознаки для Банку Монтреал включають стилеве "М" і новий характер друку для назви й гасла, крім того прийнято "First Bank Blue" як офіційний кольор. Їх буде вживатися, щоб увести нову ідентифікацію усіх будинків банку, оголошень, офісового приладдя, чеків і форм, мільйонів речей у більш як 1000 офісах по Канаді й закордоном.

Кожний зоровий відбиток Банку Монтреал буде змінений, щоб представляв свіжий і модерний вигляд, через уведення нового корпоративного символу, стандартний друк і краску — сказав Арнолд Гарт, голова і президент.

Нові стандартні ідентифікаційні вирази появляться на всіх вивісках, годинниках, оголошеннях, чеках, формах — цього року з вшануванням 150-ліття Банку.

Canadian Pacific Airlines
тепер має два додаткові перелети без затримки коротшим шляхом через бігун.

НАЙКОРОТШИЙ ШЛЯХ В УКРАЇНУ

Лиш $84.00 завдатку, щоб полетіли літаком до Харкова, Донецька, Одеси на 14 — 21-денну прогульку й назад. В цьому включена вже оплата за додаткові лети з Келгари або Едмонтону. З Ванкуверу платите лиш $86.00 завдатку (решту сплачуєте догідними місячними ратами).

● До постійних летів без затримки з Едмонтону Canadian Pacific додає рівнож лети без затримки з Ванкуверу та Келгари до Амстердаму (починаючи з дня 25 квітня). Звідти догідні сполуки до дальшої подорожі, зокрема на Україну.

● Лет через бігун летунської лінії Canadian Pacific є на 1,000 миль коротший, як шлях через Східну Канаду. Це найкоротший шлях на Україну з Західної Канади, лише з одною зупинкою.

● Обслуга літаків Canadian Pacific є ввічлива й готова помогти у всьому. Обслуга літаків говорить багатьома мовами й дбає про те, щоб Ви почувалися, як у себе вдома.

● За дальшими інформаціями звертайтесь до Вашого подорожнього агента або до найближчого бюра.

FLY Canadian Pacific
Поїзди, троки, кораблі, літаки, готелі, телеграф. Найбільш досконала система комунікації в світі.
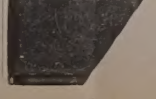
В Едмонтоні дзвоніть на число телефону: 424-7381